

ÚBIŠLAVICE

1357 ~ 2007

Úbislavický kostel – hlavní brána

Úbislavický kostel

Údolí Oubislauské je krásné svým položením a dále tím, že nižší jeho část od potoka vzhůru všude je posázena ovocnými stromy, po obou stranách cesty i potoka jsou řadou baráky, nad nimi zase řadou chalupy a statky, a při každém statku a při každé chalupě je ovocný sad nebo zahrada, a při každém baráku je zahrádka s tolika ovocnými stromky, kolik se jich tam vešlo... Z jara je stromovi samý květ, v létě a na podzim samé ovoce, když se urodí.

prof. Jan Gebauer úbislavický rodák

Nádrž Jahodnice

Úbislavické údolí ze staré cesty do Zboží

ÚBISLAVICE

Naše vesnice leží v údolí potoka Ořešky jihovýchodně pod slavným gotickým hradem Kumburk, jenž byl postaven na přelomu 13. a 14. století. Roztroušena je po obou k němu se klonících stráních v délce dvou kilometrů.

Založena byla v daleké minulosti patrně jičínským měšťanem Úbislavem, jenž koupil od kumburského pána právo založit na jeho panství obec. Štal se tak tzv. lokátorem, který si sám mohl koupit dva „lány“ půdy (lán = cca 15 ha) a prodávat jako zástupce kumburského panství lány dalším přistěhovavším z vnitrozemí.

Štám neměl poddanské povinnosti. Dle některých pramenů měl tři syny a dceru. Nejstarší syn zdědil Úbislavice, dalšímu štěpánovi vykoupil pozemky dnešních štěpanic. Dceři pak vykoupil pozemky na území dnešního Zboží (zboží znamená majetek či statek). Poslední syn Radslav, jenž údajně nejprve odmítl dědictví a vrátil se až na přímluvu matky, dostává průsek lesa, dnešní Českou Proseč.

Většina obce patřila po většinu svého dění pod panství Kumburské, spodní část u Štavu pod panství Dřevěnické.

Od dob vlády „Otce vlastí“ císaře Karla IV. po současnost

Vraťme se spolu o 650 let nazpět a připomeňme si výrazné mezníky života naší obce v toku dějin.

První písemná zmínka o obci Úbislavici je z roku 1357 v konfirmační knize:

„1357 ad present...“

Jostonis de Vbislauicz, (exec. pleb. Joh.) de Juuenipaca, LC.I, 29:“

Nejstarší historie obce je obestřena mnohými dohady, jelikož patrimoniální, neboli panské archívy dokonce dvakrát vyhořely a historie obce je tak zachována pouze v záznamech církevních.

Již roku 1350 byla původní dřevěná kaplička zasvěcená Narození Panny Marie nahrazena dřevěným kostelem s vedle stojící zvonicí. Ten se připomíná již roku 1384 jako farní. První kněží docházeli z Nové Páky a obcházeli celou kolaturu. Tvrz Úbislavova byla pravděpodobně na místě dnešních budov bývalé fary a školy. Není pro to však žádných dokladů a jde o předpoklad, že tvrz stávala u kostela. Vyskytuje se však i domněnka, že původně zabírala osada i horní polovici nynějšího Štavu, a že úbislavská tvrz stála tam, kde se hledá tvrz stavská. Tato domněnka se opírá o to, že roku 1368 vykonávají patronátní právo (správcovství spojené s právem dosazování faráře) v Úbislavicích Čeněk, Aleš

a Jošt z Úbislavic společně s Benešem z Vantemberka. Horní část osady patřila ke Kumburku a spodní část byla samostatná. Po zrušení tvrze byla připojena k Dřevěnici. Je to patrné z následujících dokladů. Při prodeji panství kumburského roku 1533 „prodává pan Trčka z Lípy v Úbislavicích, co tu měl.“ O sto let dříve se přitom mluví o kmecím (svobodném) dvoru v Úbislavicích jako části dřevěnického panství. V patnáctém století se připomíná taktéž stavba stavského kostelíka Petra a Pavla.

1596

Teprve tohoto roku nastalo spojení částí v jednu osadu, když je držitelka Dřevěnická Kateřina Donínská z Donína prodala Janu Rudolfovi Trčkovi z Lípy. Od této doby se také postupovalo rozhraničení Úbislavic a Štavu, jemuž připadla i jižní část Úbislavic.

1607

Kumburské panství koupil Zikmund ze Smiřic, jenž se usídlil na jičínském zámku a Kumburk zůstal opuštěný. Za třicetileté války se zde usídlily různé ozbrojené bandy a proto byl nakonec Kumburk společně s Veliší na příkaz císaře Ferdinanda III. pobořen.

1608 – 1619

Na Kumburku vězněna Eliška Kateřina Smiřická za svoji náklonnost k chlapci selského původu.

1619

O právo na kumburské panství se přihlásil Ota Jindřich z Vantemberka, jenž osvobodil Elišku Kateřinu a vzal si ji za ženu.

1618 – 1648

Třicetiletá válka krutě postihla i Úbislavice. Obec byla vypálena a noví kolonisté osadu téměř úplně poněmčili. Zanikla i starodávná fara a obec s okolím byla na čas přifařena k Nové Dace.

Němčina Úbislavická však byla takové kvality, že jí nikdo nerozuměl. Kolem roku 1700 vzniklo také „krásné“ jméno obce „Auslauf“, ač na mapách, i německých, se drželo správné pojmenování a osadu překřtil z vlastní libovůle asi nějaký panský úředník.

V období po třicetileté válce bylo při tzv. druhém nevolnictví lidem zakázáno stěhovat se z jednoho panství do druhého a jazyk na územních celcích jednotlivých panství se uvolňoval a dostával podobu nářečí. V tomto období také vzniklo z původního pojmenování Úbislavice nové Oubislavice, které se pak dále používalo až do počátku 20. století.

1627

Štěpanice, Zboží a Chloumek prodány novým majitelem panství Albrechtem z Valdštejna řádu Kartuziánů.

1712 – 1720

V těchto letech za vlády Karla VI. Postaven na místě původního dřevěného kamenný kostel.

1715

Byla zřízena německá škola. Škola byla jenom jednotřídní. Byli v ní vyučováni čeští i němečtí žáci ze spádových obcí a do roku 1818 i z Brda.

Úbislavická škola je však mnohem starší, než se obvykle myslívá. V manuálu rychtářského práva je totiž zpráva, která k tomuto poznání poukazuje. Roku 1666 dne 6. dubna urovnává hejtman kumbursko-oulibického panství Stanislav Halánek krádež, kterou spáchal Bartl Nýdrle z České Proseče u Kateřiny, vdovy po Davidu Kochovi, někdy rektoru Úbislavickém. Vznik školy lze tedy tušit někdy v šestnáctém století a zánik nebo živoření za třicetileté války.

1788

Postavena nová fara.

1818

Ze školní jednotřídky se stává utrakvistická (dvojazyčná) dvojtřídka. Špráve školy učil děti německé a pomocník vyučoval českým jazykem české děti.

1831

Postavena farní stodola.

1838

Dne 8. října se v obci narodil patrně nejvýznamnější rodák, jazykovědec Jan Gebauer. Byl to syn německého otce, jenž se vzděláváním syna nesouhlasil. Teprve na přímluvu Úbislavického faráře Aulera byl mladý Gebauer zapsán na jičínské gymnázium, kde odmaturoval r. 1858. Roku 1873 se stal docentem

češtiny, roku 1881 řádným profesorem filologie slovanské, roku 1891 děkanem fakulty filozofické Univerzity Karlovy a v roce 1900 i jejím rektorem. Zemřel 25. května 1907.

rodný dům Profesora Gebauera

1847

Do předchozím sloučení s novopacskou farností po třicetileté válce byla znovu obnovena samostatná farní kolatura (farní obvod). V kostele na hlavním oltáři byl umístěn škrétův obraz Narození Dámy Marie a lavice jsou ze zrušeného kláštera valdického. Mimo to bylo z valdického kláštera převezeno mnoho ovocných stromů. Bývalý zahradník valdického kláštera p. Glos zakoupil totiž chalupu ve Zboží a začal s osazováním stromů. Roku 1898 se připomíná ve všech obcích celkem 15.595 stromů, nejvíce z celého okresu.

1867

Tohoto roku započal Josef Švíha, správce místní školy, vyučovat též jazykem českým a škola se tak stává českou dvojtřídkou. Německé vyučování přestalo nadobro v roce 1876. Roku 1880 pak

byla otevřena třetí třída a v roce 1885 čtvrtá a škola tak byla již čtyřtřídní.

škola

1878

Na hrobech byly umístěny první pomníky.

1887

Na památku zřízení fary se konala jubilejní slavnost. U sedláků nejmenší mzda, čeledínové odcházeli do tkalcoven a výrobou korálů.

1890

Bylo vykonáno první sčítání lidu a založena silnice.

1896

12. ledna založen na podnět obecních radních v čele se starostou Josefem Tauchmanem z důvodu vzrůstajícího počtu požárů dobrovolný spolek hasičský. První koňskou stříkačku zakoupila obec.

1896 – 1897

Přestavba školy nákladem 28.000 K. Do provedení této přestavby byla umístěna první třída po celých 12 roků v hostinci.

1902

Byla postavena silnice ze Štavu přes Úbislavice.

1906

Ustavena tělocvičná jednota Šokol.

1910

V lednu spatřena kometa „1910 A“ a 18. května kometa „Halleyová“ – předpovídáný konec světa.

Ščítání lidu – s Českou Prosečí 610 obyvatel.

1911

Štavba silnice ze Zlámanin přes Českou Proseč do Úbislavic s podmínkou, že pozemky na stavbu silnice dají majitelé zdarma.

1914

Mobilizace a 1. světová válka – první čtyři ranění z Úbislavic.

1915

Odvod schopných od 18 do 50 let. První 4 mrtví.

Byly vydávány potravinové lístky na mouku, cukr, chleba a tuk.

Prováděny domovní prohlídky – rekvizice.

1916

Z kostela Narození Dámy Marie byly odebrány zvony k válečným účelům. Zvon „Hrubý“ 401 kg, „Prostřední“ 170 kg, „Maličký“ 17 kg. Při odvážení zvonů byl plný hřbitov plačících lidí.

17. listopadu byl zatčen a poté 11 měsíců vyšetřován v Josefově pro velezradu úbislavický učitel Alois Mlejnek. Nakonec byl osvobozen a jeho suspendování zrušeno.

1917

17. prosince odvážen i zvon „Umíráček“ 7 kg.

Úbislavice v r. 1914

1918

Štrašná drahota – do chlebové mouky se přidávaly rozemletý mech a otruby. Odvody 16 až 17ti-letých.

28. února odebrán zvonek od kříže v dolních Úbislavicích. 29. června odhalení pamětní desky profesora Josefa Gebauera, Úbislavice čp. 18.

7. srpna byly odebrány píšťaly z varhan v kostele – váha 47 kg.

28. října prohlášení samostatné republiky Československé, do obce přivezli zprávu tři mládenci na ověčkových kolech, 8. listopadu složilo obecní zastupitelstvo slib věrnosti Československé republice v zastoupení hejtmana,

11. listopadu konec 1. světové války. Z trafik byly strženy „orlí“ a obrazy císaře pána a „na skalce“ slavnostně spáleny.

1919

Návrat čtyř legionářů.

V červnu zemřeli J. Vrabec a A. Vrabec z Úbislavic a byli pochováni v Itálii. Vrabcova rodina přišla o tři chlapce.

28. října zasazena u školy „lípa svobody“.

1920

Osamostatnila se katastrálně Česká Proseč. Do této doby patřovala k Úbislavicím.

1921

Měna byla znehodnocena.

Založena pamětní kniha obce Úbislavice – kronikář J. Kužela.

1922

Byly vypsaný dávky z majetku. Zřízena lidová hospodářská škola.

1923

15. května biřmování – od sochy sv. Josefa (křížovatka u Šamlerů) vyšel průvod do kostela.

kostel Narození Panny Marie

1924

Úředně potvrzeno, že název Oubislavice, používaný od třicetileté války se mění na Úbislavice.

8. června vyhořela chalupa u Kubánků č. p. 57 na pomoc přišla celá vesnice.

1925

4. ledna se obecní rada usnesla postavit pomník padlým v 1. světové válce. Práce byla zadaná J. Vítovi z Konecchlumí v ceně 6.250.– Kčs. Pozemek věnoval J. Nechanický. 17. května slavnost odhalení pomníku. Odhalení pomníku se zúčastnily tisíce lidí, 9 sborů dobrovolných hasičů, Národní jednota, Sokolové a lidé z širokého okolí – následoval koncert.

Před válkou se projednávala elektrifikace vesnice, ale válka a nepochopení odsunuly zavedení elektřiny v obci.

29. března na schůzi byli lidé seznámeni s návrhem starosty J. Mádleho a s předložením plánu elektrifikace Elektrárnou Hradec Králové. 31. května ustaveno „Družstvo pro rozvod elektrické energie pro Ůbislavice“ – přistoupilo 53 občanů s 578 podílů á 50,- Kčs. Obec upsala 35.000,- Kčs. Elektrárenskému svazu Hradec Králové bylo zapláceno 141.000,- Kčs za zavedení primární linky do obce, postavení transformátoru a rozvodné sítě. Se stavbou započato začátkem září, nejdříve ve škole, pak u členů družstva, následovalo 8 lamp veřejného osvětlení u hasičského skladiště a u obecního posla Františka Grofa byly lampy zdarma. 11. prosince se začalo svítit, družstvo již mělo 62 členů.

6. října znovuzvolení starosty J. Mádleho.

1926

Mlýn čp. 1 koupil pan Mach, obnovil mletí obilí a začal mít tolik mletí jako nikdy dříve.

mlýn čp. 1

Česání chmele – každého roku jezdí 20 až 30 lidí z chudších rodin pod „vedením parťáků“ na dříve domluvená místa v Litoměřicích a Žitci na 14 dnů až 3 týdnů na převýdělání.

1927

Velká oslava 28. října z celého Podkumberska.

1928

Obnovena deska na Gebauerově domě za účasti dobrovolných hasičů a starosty J. Mádleho a pana J. Jíry z Novopackého muzea. Při slavnosti účinkoval pěvecký sbor Hlason.

Oslava 10. výročí ukončení války – průvod s proslovky k pomníku padlých ve Zboží.

Této zimy udeřily kruté mrazy až -40°C .

1929

Na zvonici kostela byl zavěšen nový zvon „Václav“, na který bylo vybráno od farníků 10.800,- Kčs. Pan farář doplatil zbytek. Váha zvonu 358 kg. Zvon byl vysvěcen 13. července.

1930

Velké oslavy osmdesátých narozenin prezidenta T. G. Masaryka. Při sčítání lidu bylo 438 občanů.

1931

Začala stavba silnice z rozcestí od J. Nechanického do Zboží. Na stavbě byli pro celostátní nezaměstnanost zaměstnaní hlavně nezaměstnaní dělníci z továren.

1932

Cena vepřového masa za 1 kg 5 až 6 Kčs, za 1 kg hovězího 3 až 4 Kčs.

1933

Horní část vesnice zasáhlo tak velké krupobití, že z právě omítnuté věže kostela byla celá omítka potlučena, muselo se znovu stavět lešení a celá věž se znovu musela omítat.

Stroje nahrazují ruční výrobu, opět začala velká nezaměstnanost.

1934

Březen byl horký jako červenec, v dubnu odkvetly všechny stromy a v polovině května byly ocesány třešně.

1935

Velká vatra „na skalce“ na oslavu 85. výročí narození pana prezidenta. Pro velká vedra nebyla sena a sláma, které se musely dovážet ze Slovenska.

Při sčítání bylo z 95 domů už jen 86, lidé nemají zájem o zahrady a pole. Končí punčochářství, navlékání korálů a tkalcovnictví. Domácí práce upadají díky tovární výrobě na strojích. Dekářství i Dospíšiů zahájilo výrobu.

9. června bylo v místě dnešní řadové bytovky u kostela otevřeno sokolské cvičiště.

František Gebauer přestavěl domek a zařídil „Obchod zbožím smíšeným“.

Byla zřízena První civilní protiletectká obrana – první náznak přípravy na válku. Příkaz, aby u každého domu byla fura písku.

1936

U pomníku padlých proběhla oslava narozenin prezidenta T. G. Masaryka.

26. května velká povodeň, strhané všechny mosty, zatopené chalupy, odplavené chlívký a stodoly.

následky povodně r. 1936

Opět klesá nezaměstnanost – vyrábí se pro vojenské účely.

1937

Odstupuje starosta Mádle. Zemřel prezident T. G. Masaryk 14. září v Lánech. 19. září byla uspořádána tryzna všemi organizacemi, sraz u hospody v 19 hod. Průvod šel vesnicí s pochodněmi k pomníku padlých. Okna byla vyzdobena obrazy T. G. M. a osvětlena svíčkami.

Likvidace povodně – některá místa silnice se opravila, na výstavbu mostů nebyly peníze.

následky povodně r. 1936

Na zasedání obce byl zvolen 28. prosince starostou pan Antonín Gajzl.

1938

Mobilizace – do ohroženého území šudety bylo posláno vojsko a provedená částečná mobilizace. Z naší vesnice J. Prokůpek, J. Vágenknecht čp. 18 a Hynek Šamler. Byly prováděny první samaritánské kurzy první pomoci. Všichni muži od 30 do 40 let se museli povinně zúčastňovat cvičení se zbraní každou sobotu odpoledne.

Únor – byla provedena staročeská svatba v krojích a se zpěvy – účast 85 svatebčanů.

Do „Mnichově“ vydány šudety Němcům. V této době narukovalo z vesnice 15 mužů.

školní foto r. 1938

1939

Byly vytvořeny jen dvě politické strany – Národně socialistická a živnostenská sloučeny do strany práce a Národní jednota.

Březen – zřízen Protektorát Čechy a Morava. Vyhlášena válka Německa proti Francii a Anglii. Vznikla nová nařízení – zatemnění každého večera, potravinové lístky, tabačky, šatenky, poukazy na boty. Byly odvody koní k válečným účelům, odevzdání všech loveckých zbraní, vyvěšování praporů s hákovým

křížem, zavedení jízdy vpravo, zapečetěná rádia a nová měna – marky.

Opravena cesta k České Proseči a postavený nový most u Horáčkových.

1940

V zimě pomrzly stromy a vymrzly ozimy. Do žních byly určeny povinné dodávky obilí, zapečetěny odstředivky mléka, máselnice a povinný sběr mléka do Jičínské mlékárny.

1941

Velké vánice, všem lidem vznikla pracovní povinnost – denně prohazovat silnice k České Proseči a ke Zboží. Závěje 3 až 4 m.

12. dubna po 23 hod. odvezl strážmistr Koloušek se starostou obce Gajzlzem starostu šokola pana Dlabolu na četnickou stanici k sepsání protokolu o majetku TJ šokol a stavu pokladny, kterou úředně zapečetil.

Opět nové dodávky obilí. Vypsány nesplnitelné kontingenty v obilí, mléku, máku, bramborách (lidé si obilí a brambory zakopávali do podlah a mezi zdi).

hosпода a kráček, v pozadí fara

Všechny zábavy, divadla, koncerty zakázány. Byly ustaveny hlídky

ve dvojicích po celé noci jako protiletcecká ochrana.

1942

Z věže kostela odvezeny zvony (na válečné účely). Do obcí jezdilo gestapo na prohlídky uschovaných potravin. Štaženy měděné dráty.

Mletí obilí pouze na poukaz a jen jednou týdně. Mlýn byl obléhaný v noci hladovými lidmi.

1943

Lidé z měst vyměňují oblečení a cenné věci za potraviny.

1944

Totální nasazení, mladí lidé do Říše na práci. Mladí z úřadů a učitelé do továren a na nucené práce – kopání zákopů (B. Karásek z Úbislavic, V. Chrtěk ze Štěpanic, J. Tauchman, F. Vágenknech a L. Jína z Úbislavic). V Nové Pace proměněny továrny Šchnábl a Štekler na továrny se zbrojním průmyslem.

Opět ustavena protiletadlová ochrana – hlídky, střídání po dvou hodinách. Neustálé kontrolování četnickou stanicí Úbislavice.

1945

Dochody smrti – Rusové, Angličané, Holanďané a Francouzi – zajatci mohli přespávat v rodinách, ale Rusové jen na shromaždištích (stodoly a kůlny – bosí nebo ve dřevácích). Zajatci utíkali do lesů za pomoci lidí, kteří jim pomáhali budovat zemljanky. Lesy byly pročesány gestapem.

Na silnicích byly stavěny zábrany z kmenů proti ruským tankům – mezi Štávem a Úbislavicemi, a Úbislavicemi a Zbožím.

5. května volal rozhlas o pomoc, začalo vyvěšování českých praporů, odstraňování německých nápisů. Vesnicí projela dvě německá vojenská auta, kterým byly zabaveny zbraně.

9. května konec války. Byly provedeny volby do revolučních národních výborů – 6-ti členný výbor, později 12-ti členný. Z vesnice se odstěhovalo 5 rodin na osídlování pohraničí.

1946

Předseda revolučního národního výboru Josef Babák, později se odstěhoval a místo něho nastoupil Stanislav Mužiček. První máj – průvod k pomníku padlých. Volby – první plakátová agitace.

1947

Vyhlášena dvouletka.

Bířmování se účastnil biskup z Hradce Králové.

TJ Šokol zakoupil promítací přístroj. Promítání bylo každý týden u Chrtků na sále. Prvomájový průvod k pomníku padlých.

V obci byla zřízena obecní prádelna za příspěvek Ministerstva zemědělství.

Při schůzi Obecního zastupitelstva jako hlavní bod zřízení vodovodu podle návrhu a podpory Františka Dospíšila. 62 občanů hlasovalo pro zavedení vodovodu. U Štěpánků ve Zboží byl zjištěn silný pramen pro úbislavický vodovod. Rozpočet na výstavbu vodovodu

1 100 000,- Kčs. 28. října zahájen první výkop. Postaven vodojem a hlavní vedení vodovodu až do středu obce k hasičské zbrojnici (hloubka výkopu 1,8 m až 2 m – ručně pomocí krumpáčů a lopat). Přípojky si vykopali sami občané.

1948

Do únorových událostech zřízen akční výbor – členové: J. Kubánek, J. Nechanický, J. Rolc, J. Zajíc, J. Lízr, J. Pavel, V. Šamler, J. Dlabola.

Na žádost občanů byla zřízena autobusová linka Nová Paka – Ůbislavice – Štav – Zboží a obráceně.

1949

Hlavním činitelem po 48. roce se stala Komunistická strana Československá. Byly vydány nové šatenky, ale jen pro dělníky, pro zemědělce, kteří splnili dodávky státu, zemědělci, kteří měli 15 ha polí neměli nárok. Byl zřízen místní rozhlas, který zahájil svou činnost.

Na podzimní práce přijeli traktory z novopacké traktorové stanice.

2. října na zvláštním plenárním zasedání místního národního výboru byla podepsána zdravice generalisimu J. V. Štalinovi k 70. výročí narozenin a slíbu věrnosti naší vládě.

17. listopadu zahájil řídící Bubák kurzy ruštiny pro dospělé. Žádušní pole a lesy připojeny ke státním, faře zůstal 1 ha lesa a 1 ha polí ke kostelu.

Začíná plánování – termíny se musí předem hlásit, úpravy a opravy ve vesnici, úprava obecních cest, regulace potoka a úprava hřiště.

Novým nařízením byly odejmuty lístky na maso zemědělcům se 2 ha polí, tito zemědělci si nemohou doma chovat vepře, jinak se musí plnit stále větší dodávky státu.

Šbor hasičů získal pozemek pro hasičskou zbrojnici.

1950

Další zvýšení dodávek obilí a brambor, 13. ledna státní kontrola zabavila všechno obilí A. Cajzlovi, J. Junkovi a F. Novotnému.

Byl ustanoven nový zákon o rodinném právu. Oddávání se bude konat na obecních úřadech předsedou MNV a matrikářem, ovšem většina svateb se podrobila občanskému oddání a ihned z úřadovny přešla do kostela k oddáváníní církevnímu.

24. listopadu schůze zemědělců u Chrtků, k projednání zvýšených dodávek na příští rok. Do kostela bylo zavedeno elektrické osvětlení, osadníci věnovali 40.000,- Kčs.

Při sčítání lidu bylo 271 občanů.

Štát poskytuje novomanželské půjčky s odpisem 6.000,- Kčs při narození každého dítěte.

1951

15. března opět zavedeny potravinové lístky na chléb a mouku pro přílišné plýtvání.

Vyhlášena národní správa továren, závodů, všech provozoven, obchodů, hostinců aj. – v Ůbislavicích hostinec, pekařství a obchod u Dospíšilů a hostinec a řeznictví u Chrtků.

V červenci byla provedena regulace potoka pod školou brigádou studentů z Hradce Králové – regulace dodělána v prosinci. Díky deštům polehlo obilí, sekalo se kosami.

Mimořádné opatření vlády k zásobování. Každý občan dostal vyznění, jaký bude mít nárok na potraviny. Majitel s 0,5 ha – on ani jeho rodina nemá nárok na potravinové lístky, je samozásobitelem. Kdo nesplní všechny předepsané dodávky státu, nedostane potravinové lístky a nesmí mít vepře na domácí porážku. Kdo má 3.500,- Kčs příjmu – nedostane vánoční přídatky.

Nastoupil nový farář Alois Štria.

1952

Štrana a vláda vydala další výnos – ku pomoci předsedovi místního národního výboru bude tajemník, člen KŘČ, v Úbislavicích je určený J. Švoboda – cestář ze Zboží. 8. března oficiálně ustanovený svátek – Mezinárodní den žen. Z pozemků 0,5 ha jsou určeny dodávky.

6. květen kroupy velikosti ořechů. Všechna pole se musela zorat a znovu zasít.

19. – 20. května uhodily tak silné mrazy –35 °C, že zčernalo listí a květy na stromech jako při požáru. Začaly první povinné kontroly polí – výskyt mandelinky bramborové.

21. srpna veřejná schůze za účelem ustavení JZD. 22. srpna začali první agitáční dvojice dělníků z továren s přesvědčováním zemědělců o vstupu do JZD. Objevují se zprávy o měnové reformě, lidé panikaří a utrácí za nesmyslné věci.

Nové rozpisy dodávek i na pole, které nemá kdo obdělávat – pole J. Nechanického a L. Mühla. Domácí porážky vepřů, odevzdávání státu 7,5 kg sádla a krupon. Přesvědčování na okresním výboru KŘČ jednotlivých sedláků (Gajzl, Zajíc, Kauc) ke vstupu do JZD.

5. října brigáda dělníků z továren na vybírání brambor, které zamrzly na poli. V listopadu vyměřování záhumenek, předsedou JZD J. Jirásko. Rozorávání mezi. Odsouzení pana J. Vágenknechta čp. 42 na 1 rok do výkonu trestu za kulactví.

1953

Velké sněžení zbořilo zcela dům pana Šorfy v Úbislavicích.

14. březen - na povinnou tryznu za Klementa Gottwalda byl do Prahy na pohřeb vyslán J. Tulka. Začala povinnost, že školní mládež a učňové se musí zúčastňovat májových průvodů.

30. května usnesení strany a vlády – v Československu provedena měnová reforma. Byly zrušeny lístky na potraviny, šatenky a poukazy na boty. Povinná dodávka plnometru dřeva – 180 z Úbislavic.

Dan J. Vágenknecht z čp. 41 prohlášen za kulaka – celá rodina se musela vystěhovat za hranice okresu Nová Daka a po dobu 10 let se nikdo z rodiny nesměl vrátit.

29. května se na veřejné schůzi přípravného výboru JZD měla provést volba představenstva, ale pro velkou neúčasť členů se volba nemohla uskutečnit a JZD se neustavilo.

1954

Tuhá zima, prolomila se střecha Jiranova mlýna (dnes Boukalovi). Novým tajemníkem MNV se stal pan J. Vrbata. Na hřbitov zaveden vodovod a vybudovaná nádržka. Koncem roku dala státní památková péče zakrýt Jiranův mlýn šindelem.

1955

Šepisovány petice na obranu míru. Plesy a bály měly minimální účast – lidé neměli peníze a náladu. Do vesnici opět chodí dvojice z továren s podpisovými archy na obranu míru a proti použití atomu.

1956

Začínají se u nás objevovat televizory. Zřízena vyvařovací kuchyně s jídelnou ve škole. Promítání filmů, divadelní kroužek pod vedením J. Bubáka – řídícího učitele sehrál divadelní kus „Na boušinské samotě“.

1957

Poprvé zavítal do Úbislavic Děda Mráz (na místo našich Vánoc s Ježíškem) s nadílkou pro školní děti. Škola získala televizor od OV KšČ.

Okresní správa silnic rozšířila a vyasfaltovala silnici z Nové Daky od Kumburského Újezda na Štav (odbočka do Chotěšova), do Úbislavic a Zboží.

Na žádost občanů byla zřízena poštovní stanice Úbislavice ve dvou pronajatých místnostech ve faře – vedoucí pan F. Kolář a pomocná doručovatelka F. Knapová. Letní vedra dosahovala 40 °C.

Zboží, Štav a Kumburský Újezd mají JZD od podzimu 1957.

1958

Březen – do Úbislavic opět nastoupili agitační dvojice z továren s přesvědčováním o výhodách jednotného JZD – od tohoto dne chodili každého dne. Do 8. dubna Úbislavice vzdorovali, ale tohoto dne byla svolána ustavující schůze JZD Úbislavice. Představenstvo: J. Jirásko, J. Horáček, B. Karásek, A. Gajzl, J. Tauchman, J. Vágenknecht, J. Typlt a pokladník farář A. Štría. V čp. 41 byla zřízena porodna vepřů. 1. června svod dobytka do společných chlévů velkých statků. Lidé pracují za pracovní jednotku. Na dvoře Havlova mlýna byl společný výmlat a byla zahájena stavba drubežárny pro 300 nosnic.

1959

V tomto roce se 59x promítaly filmy. Divadlo Hradec Králové – „Návštěva nepřichází“.

Ředitelkou školy se stala M. Bajerová, učitel J. Hrnčář.

Ve stodole u Pavlů je výkrmna selat na hluboké podestýlce. U Tauchmanů výkrmna hovězího dobytka. 14. prosince je vyměřena cesta ke kravínu, od silnice pozemku J. Junka a J. Šorfy, kde byla plánovaná stavba kravínu – počítáno s ustájením 168 kusů.

1960

Příprava na stavbu kravína. Dísek a šterk byl z vlastních zdrojů.

Na veřejné schůzi se projednávalo

sloučení obcí Úbislavice, Česká Proseč, Štáv a Zboží do jednoho celku s jedním MNV. Občané souhlasili, ale zamítli sloučení všech JZD – zůstalo při starém. Volby do MNV – předsedou se stal Karel Jerie – pekař. Okres Nová Paka byl zrušen a tím pro nás vznikl okres Jičín.

První oslavy MDŽ v sále u Chrtků.

takto bavili pánové dámy při MDŽ

1961

17. ledna veřejná schůze u Chrtků od 8 hodin ráno, kde došlo ke slučování družstev – Úbislavice, Štáv, Zboží, Česká Proseč a Štěpanice a Kumburský Újezd. Předseda Otakar Morávek ze Zboží.

Březen – sčítání lidu 205 obyvatel.

22. června povodeň – stržen most u Holubců a Vrbatů.

Šeno se suší na plotech a stojanech. Práce na kravíně pokračuje.

V kině je menší návštěvnost, ve vesnicích je již 41 televizorů.

1962

Dostavěný kravín, 18. července svod krav z celé vesnice po dva dny.

Šrpen – byly dostavěny vodní

nádrže ve Štěpanicích a v České Proseči u Mikuláše.

Komunální podnik Nová Paka provedl úpravu a vnitřní přestavbu školy – ředitelem pan Zajíc.

1963

Bylo vyhlášeno mimořádné šetření elektrinou z důvodu velkých mrazů. Důsledkem toho bylo i zavedení zimního času. Pracovní doba o hodinu později. Děti a studenti měli 3 týdny uhelné prázdniny.

Postavena odchovna skotu v České Proseči a silážní jáma u kravína.

208 obyvatel.

1964 - 1965

Zahájení stavby prodejny Jednota. Štávba vodní nádrže Jahodnice.

1965 – 1968

Zahájení stavby čtyř bytů „stará bytovka“ pro pracovníky JZD.

1966 – 1970

Postavení hasičské zbrojnice.

1968

Dokončení stavby bytovek s nastěhováním.

Generální oprava školy – provedena izolace, nová okna, hygienické zařízení a střecha.

1970 – 1972

V JZD Vybudování opravářských dílen, skladů a kanceláří – přestěhování z budovy fary.

1972

21. dubna vznikl požár ve statku u Vágenknechtů – děti si hrály se zápalkami a vyhořela stodola.

1975

Sloučení JZD Úbislavice, Brdo, Stará Daka a Roškopov – vznik JZD Kumburk Stará Daka.

1976

Zahájení výstavby nové bytovky pro šest rodin pracujících v JZD.

1. Sokolské slavnosti u příležitosti 70 let od založení TJ Sokol Úbislavice.

1977

15. června pro nedostatek dětí uzavřena základní škola.

1978

Dokončená stavba bytovek.

1980

Budování současného sokolského hřiště, postavení buňky.

1981

2. Sokolské slavnosti u příležitosti 75 let založení TJ Sokol Úbislavice spolu se sjezdem rodáků.

1982

Brigády na sušení sena na nepřístupných plochách, neaktivnější TJ Sokol, svaz žen, dobrovolný sbor hasičů, myslivci a ČSM.

1983

Na polích se vybíraly ručně kameny, uhrabovaly se louky. Ruční rozhazování prášku.

1986

V Jahodnici zajištění užitkové vody z vodovodu. Výstavba betonárky v pískovníku ve Zboží.

3. Sokolské slavnosti u příležitosti 80 let od založení TJ Sokol Úbislavice spolu se sjezdem rodáků.

1987

Zahájení stavby rekreačního objektu Jahodnice spolu s vápenkami Kunčice.

Umístění velkokapacitních kontejnerů na domovní odpad – Úbislavice, Štav, Česká Proseč, Štěpanice a Zboží.

1988

Obsazena poslední bytovka v Okálech u prodejny.

1989

Dožár seníku u kravína v Úbislavicích, shořelo 17 vagonů sena.

1990

359 obyvatel.

Vybudovaný septik u školy.

Volby do obecní rady – byl zrušen místní národní výbor. Ve volbách byl zvolen starostou A. Šacher.

V restituci se vrátil hostinec Jednota zpět Chrtkovým, hostinec na Štavě Šormovým a fara církvi Římskokatolické.

Jednota dále provozuje svou prodejnu ve Zboží. Do České Proseče

a Štěpanic zajíždí prodejna pojízdná. Jednou týdně pro obyvatele České Proseče a Štěpanic zajíždí autobus do Nové Daky.

1991

348 obyvatel.

Bylo provedeno posílení vodovodního řadu – připojením pramenů z pod Kumburka. Oprava (oplechování a žlaby) střechy mateřské školy. Provedena přístavba k sokolské buňce.

1992

350 obyvatel.

V tomto roce přibývají chalupáři do všech vesnic, stálými občany manželé Kobylákové – Česká Proseč, paní Boukalová – Úbislavický mlýn. TJ Sokol vybudoval lyžařský vlek nad sportovním hřištěm.

1993

345 obyvatel. Pan Tulka v Úbislavicích se dožil 100 let.

K 1. únoru zaniklo JZD Kumburk a bylo založeno Zemědělské obchodní družstvo Brdo.

Bylo vybudováno parkoviště u kostela – vyasfaltování a úprava okolí okrasnými květinami. Vyasfaltovaná cesta ve Zboží pod Kumburk.

1994

348 obyvatel.

Zeď u hřbitova (západní a jižní strana) byla rozebrána a znovu vyzděna.

Do komunálních volbách byl opět zvolen starosta A. Sacher.

1995

345 obyvatel.

Naše vesnice se přihlásili do elektrárenského a plynárenského sdružení.

Byla provedena oprava hřbitovní brány u vedlejšího vchodu.

Prodejna Jednoty ve Zboží prodána soukromníkovi.

1996

336 obyvatel.

1. května proběhly oslavy „100 let založení sboru dobrovolných hasičů Úbislavice“. Průvod ze Stavů s hudbou na hřiště – soutěže 11 hasičských družstev z okolních vesnic a zábava do pozdních hodin.

Prodejna Jednoty v Úbislavicích zakoupena Obecním úřadem za 300.000,- Kč. Ve Zboží zahájena oprava sochy Danny Marie a prostranství. Na hřišti postaven občerstvovací stánek a provedena úprava kabin.

23. – 24. srpna oslava 90 let založení TJ Sokol spolu se srazem rodáků.

Říjen – protestní schůze proti zkušebním vrtům uhelné společnosti, po podpisových protestních schůzích všech vesnic společnost od tohoto průzkumu odstoupila.

1997

336 obyvatel.

Telecom postavil proti hostinci u kostela telefonní ústřednu, položil kabely a zavedl telefonní přípojky do všech domácností. Začalo zabudování nových betonových sloupů pro rozvod elektriny.

Vyasfaltování dalších cest, zrušení

kontejnerů s tím, že na určených stavištích se jednou měsíčně shromáždí domovní odpad v pytlích a bude odvezen na určenou skládku. Začíná období krádeží v chalupách a kostele.

1998

342 obyvatel.

13. – 14. září volby do obecního zastupitelstva – starostou opět zvolen A. Šacher.

Dobudování hlavní hřbitovní brány, pokračuje stavba sloupů elektrického vedení a oprava protipožární nádrže Zboží.

1999

348 obyvatel.

Vyasfaltování cesty z hlavní silnice k Horáčkovým a Glozovým směrem k Jahodnici. Přestavěný most za Horáčkovými. Před hasičskou zbrojnicí vyasfaltované prostranství.

Tropická vedra +30 °C, denně se dováží 5 až 7 cisteren do vodojemu po celé tři týdny.

Na hřbitově byla vydlážděna hlavní cesta zámkovou dlažbou, právě tak u mateřské školy, bylo vyasfaltované prostranství k faře. Proti zlodějům byla instalováno osvětlení hřbitova a kostela. Příprava na vstup do třetího tisíciletí.

2000

341 obyvatel.

1. ledna vstup do třetího tisíciletí společně s hudbou, lampiony, ohňostrojem, navářeným grogem a s projevem starého odcházejícího roku a slibem

nového roku 2000. Hlavně že jsme se sešli i v mrazu a byli všichni pohromadě u hasičské zbrojnice.

K prodejně byly postaveny nájezdy se schody a z druhé strany bezbariérový přístup. Prostranství zakončené kovovým zábradlím a pod ním parkoviště.

Hřbitovní zeď na východní straně byla zbouraná a osazena plotovými dílci. U kostela se stal jeden ze smrků vánočním stromem se 60-ti žárovkami.

Hostinec u Chrtků zakoupil Petr Vágenknecht – výrobce vánočních ozdob.

2001

341 obyvatel.

K 15. červnu ukončen provoz mateřské školy.

Před srpnovými oslavami TJ Sokol k 95. výročí založení Sokola byla na hřišti provedena rekonstrukce prodejního stánku a vydlážděn chodníku před ním.

22. září byla slavnostně vysvěcena prosečská kaplička s účastí 80-ti českoprosečských rodáků, s průvodem od kulturního domu ke kapličce, s projevy a zábavou v kulturním prosečském domě.

Občané České Proseče postavili kříž na místě sochy sv. Veroniky a opravili zvonici na návsi.

2002

344 obyvatel.

Začala velká zima s neustálým sněžením a výstrahou v médiích, aby lidé nejezdili do hor.

7. ledna prošla obcí sněhová bouře. Drotahovací služba Agrochov Stará Paka pracovala ve dne i v noci.

Generální oprava elektrického vedení v České Proseči a Zboží. Dokončení oplocení hřbitova.

Česká republika byla postižena záplavami a proto TJ Šokol, hasiči, Obecní úřad a občané ve veřejné sbírce věnovali Tchořovicím na Strakonicku 90.500,- Kč.

V komunálních volbách zvoleno devítičlenné zastupitelstvo – starostou zvolen A. Šacher.

2003

342 obyvatel.

V dubnu při mimořádné větrné kalamitě bylo postiženo Jičínsko absolutním výpadkem elektřiny. Úbislavice byly jeden den bez proudu.

13. – 14. června proběhlo referendum o vstupu do Evropské unie – celkem se zúčastnilo 85 % občanů.

Opět nastoupilo suché léto, ve dne +30 °C, v noci +20 °C – denně se naváželo 5 cisteren vody do vodojemu. Obecní zastupitelstvo nařídilo nejvyšší stupeň šetření vodou z obavy, že nastane kalamiťná situace.

30. srpna pořádal Podkumburský Trabantklub úspěšnou spanilou jízdu podkumburskem přes Úbislavice a Zboží – zúčastnilo se 40 trabantů.

15. – 27. září byla opravena střecha kostela. Obecní zastupitelstvo pronajalo prodejnu paní Jiřkové.

2004

346 obyvatel

Římskokatolická církev prodala faru manželům Károvým – proto se musely přestěhovat kanceláře Obecního úřadu a České pošty do sousední budovy bývalé školy.

Ve Štavu proběhly oslavy 100. výročí založení hasičského sboru Štav.

Mlýn u Boukalů – chráněný památkovou péčí dostal novou šindelovou střechu podle původní podoby.

Mladí manželé Šepsovi, Noskovi a Müllerovi začali se stavbou rodinných domků.

Šocha sv. Jana u Mádlových byla oplocena, u zbožské Danny Marie byly vykáceny staré lípy a vysázeny nové. Kulturní dům ve Zboží byl rozšířen a byla vybudována kuchyňka.

2005

351 obyvatel.

Vyasfaltování cest u Zlámalů na Štavě, na Chloumku u Typltových a opraven most na Štavě u Lacinů.

24. června uspořádal Agrochov Stará Paka na hřišti výstavu nových zemědělských strojů a užitkových zvířat (výstavy se zúčastnili i děti novopackých škol).

2. července proběhly oslavy 80 let založení sboru dobrovolných hasičů Štěpanice – Česká Proseč, vysvěcení zvonu na prosečské zvonici. Výrobu zvonu hradil obecní úřad Úbislavice. Zvon nechali odlít prosečští občané a byl vysvěcen hradeckým arcibiskupem Karlem Otčenáškem, který zároveň posvětil hasičský prapor štěpanicko-

Prosečského sboru a prapor Úbislavických hasičů. Účast spoluobčanů ze všech obcí a Nové Paky byla velká, po vysvěcení se všichni odebrali v průvodu na hřiště v Úbislavicích, aby pokračovali v oslavách.

2006

356 obyvatel.

Dlouhá zima, protahování sněhu každé dvě hodiny.

Založení občanského sdružení Podkumburský rozhled a vznik Podkumburských rozhledovin k zlepšení informovanosti našich vesnic.

6. května proběhly velké hasičské slavnosti – 110 let od založení hasičského sboru. Účast všech hasičských sborů, soutěže v hasičských disciplínách.

V červenci byla provedena generální oprava všech místností obecního úřadu – vymalování, obložení dřevem a zřízení kuchyňský kout. Instalace tří nových autobusových čekáren – Zboží, Úbislavice a Štav. Byl spuštěn bezdrátový internet.

11. – 12. srpna oslavy 100 let založení TJ Šokol s pozváním rodáků a velkým programem na hřišti.

Od 7. do 29. září byla provedena rekonstrukce místní prodejny sborem dobrovolných hasičů Úbislavice.

20. – 21. října komunální volby – tři kandidátní listiny. Na prvním zasedání zvoleného devíti členného zastupitelstva byl zvolen starostou A. Šacher a zřízeny výbory: stavební – předseda M. Šamler, tělovýchova a sport – předseda R. Vít, kulturní – předseda I. Morá-

vek, kontrolní – předseda D. Vojtíšek, finanční – předseda Z. Albrecht, výbor pro rozvoj – předseda V. Dufek, životní prostřední – předseda D. John, inventurní – předseda V. Chrtěk.

V budově Obecního úřadu zahájilo svou činnost Mateřské centrum Pohádka – zábavná činnost dětí a maminek jednou týdně.

19. prosince schválilo zastupitelstvo obce návrh obecních symbolů – znaku a praporu – zpracovaných heraldikem Mgr. J. Tejkalem.

2007

356 obyvatel.

18. února slavnostní otevření fitness klubu v budově Obecního úřadu. Na jaře dokončena rekonstrukce pobořeného kříže na rozcestí za kostelem a zároveň oprava zbožské kapličky sv. Václava.

9. května schválil Podvýbor pro heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky navržené obecní symboly – znak a prapor.

Š použitím záznamů v kronice obce Úbislavice sestavila Alena Müllerová.

DIVADELNÍ KROUŽEK ÚBISLAVICE

O lidech ve vesnicích pod Kumburkem je známá věc, že se rádi smějí, zpívají a hrají divadla. Divadlo má u nás přímo historii, vždyť se hrálo před i po 1.světové válce, zakladatelem byl TJ Šokol a patroni pání hostinští, vždyť pan Nypf v hoření hospodě u kostela a pan Šorma v hostinci na Stavě se podíleli na založení prvních kulis. Po 1. svět.válce se při odhalování pomníku padlým hrála hra „Svátek Jeho Veličenstva“. Přímo povinností řídicího školy bylo režírování, líčení prováděl pan Valeš – hajný, sl. Polcová – švadlena a manželky pánů řídicích sedávali v nápořední bouďě. Později, kdy řídicí školy a učitelé dojížděli, přestávala práce s divadly, až TJ Šokol začal opět s estrádami k MDŽ pro starší spoluobčany, pro různá setkání. V roce 1984 se ustavil ochotnický spolek při vzniklé Osvětové besedě a začala se hrát celovečerní divadla.

„Dalskabáty hříšná ves“	J. Drda, 1984
„Naši Furiantí“	L. Štroupežnický, 1985
„Lucerna“	A. Jirásek, 1987
„Na tý louce zelený“	J. Beneš, 1988
„Estráda“	1989
„Dočestné paní pardubické“	1992
„Hrátky s čertem“	J. Drda, 1995
„Z českých mlynů“	K. Fořt, 2000
„Třetí zvonění“	V. Štech, 2002
„Nejkrásnější válka“	2004
„Dalskabáty hříšná ves“	repríza 2006
„Doprask na laguně“	C. Goldoni, 2007

Š některými hrami spolek zajížděl i do okolních vesnic – Dřevěnice, Levínská Olešnice, Vrchoviny a na některá představení přijížděli diváci auty a autobusy do Úbislavic. Kroužek sice stárne, protože všichni divadelníci zůstávají, ale přibývají k nim mladší.

„Na tý louce zelený“

„Lucerna“

„Naši Furianti“

Dřijďte se podívat
až se bude hrát
další představení.

TJ ŠOKOL ÚBISLAVICE

Tělocvičná jednota Úbislavice byla založena 21. října 1906 jak je uvedeno ve stanovách jednoty, nesla název TJ Šokola pro Oubislavice a okolí. Duší celé snahy o založení Šokola v Úbislavích byl br. Fr. Číp – tehdejší velmi dobrý mladý učitel místní školy. Velký organizátor, jeden z předních vlastivědných pracovníků na Novopacku. Jednota začínala s velmi malým jměním.

členové sokola r. 1915

Z drobných darů byla upravena a vybavena tělocvična – dnešní pohostinství u kostela. V žalostných podmínkách se tehdy naplno rozběhla cvičitelská činnost našich bratří. Do života TJ velmi tvrdě zasáhla světová válka. Začalo kruté pronásledování a domovní prohlídky předních funkcionářů jednoty. 4. prosince 1916 byla jednota rozpuštěna. Činnost TJ je tímto vržena do ilegality, aby záhy po vyhlášení samostatnosti byla plně obnovena. V roce 1919 byla jednota přijata do svazku Šokolské župy Krkonošské – K. Haranta. Cvičenci se pravidelně zúčastňovali sokolských sletů v Praze na Štrahově. Velice aktivní byli bratři i v činnosti divadelní neboť

i divadlo patřilo k Šokolu. V roce 1930 byla uvedena první div. hra „Za českou písní“. Další snahu členstva zmařily válečné zásahy a 13. 4. 1941 byla jednota němci zakázaná a jmění zabaveno. I toto zlé období Úbislavičtí sokolové přečkali a výsledky jejich pilné práce byly potvrzeny účastí cvičenců na 11. sletu v Praze. Kulturní činnost Šokola byla rozšířena v roce 1947 o promítání filmů. Jednota, i když nebyla bohatá, zakoupila promítací přístroj. V následujících letech dochází k poklesu členstva a tudíž i k útlumu činnosti. V roce 1965 byla zahájena výstavba víceúčelového hřiště v Úbislavicích. Slavnostní otevření tohoto hřiště proběhlo 24. 6. 1973. Průvod s hudbou došel na hřiště, kde byly zahájeny lehkooatletické a cyklistické soutěže. Další akcí byl 1.ročník branného závodu mládeže za účasti 26 žáků. Znovu začínal být zájem o cvičení žen a dorostenek. V roce 1976 jsou hlavní událostí 1. Šokolské slavnosti u příležitosti 70 let Šokola. 1977 byl založen oddíl stolního tenisu. Do dlouho trvajících komplikací dochází v roce 1979 k zahájení výstavby kabin na hřišti.

výstavba kabin na hřišti r. 1979

V témže roce se uskutečnil 5. denní zájezd do Maďarska, vydařený byl také výstup na Sněžku. V roce 1981 uspořádala TJ 2. sokolské slavnosti. Program byl obohacen o modely řízené rádiem a poprvé v historii seskočili na Úbislavické hřiště parašutisté. Další akcí, která se zrodila v úbislavické TJ nesla

lyžařské závody v 80. letech

název „Dálková spartakiádní cyklistická jízda“. Bratři Jiří a Jaroslav Brendlovi ujeli téměř 1100 km na trase Úbislavice, Litomyšl, Ostrava, Brno, České Budějovice, Plzeň, Ústí nad Labem, Praha s dojezdem na okresní spartakiádu v Nové Pace v roce 1985. V té době se slibně rozběhlo cvičení žactva. V dalším období, v roce 1992 po konzultacích se zástupci sokolské župy, rozhodla se úbislavická TJ přejít od ČSTV k sokolské župě Krkonošské, kam v minulosti patřila. Činnost TJ se začíná více soustřeďovat na mládež. Každoroční Dětský karneval, o prázdninách Dětský den, v zimních měsících lyžařské závody, to vše se těší stále větší oblibě. V roce

1996 uspořádal výbor TJ 4. šokolské slavnosti. V dalších letech se daří obnovit tradici tanečních zábav a svou premiéru si odbyl i Maškarní bál pro dospělé. Rozrůstá se i oddíl st. tenisu. Úbislavickou TJ úspěšně reprezentují v okresních soutěžích dvě družstva mužů a jedno družstvo dorostenců. V roce 1998 uspořádala jednota 1. ročník Podkumburského poháru v malé kopané za účasti 6 družstev. 5. šokolské slavnosti proběhly v srpnu roku 2001. K bohatému programu oslav přispělo vystoupení domácích Úbislavických cvičenců, kteří předvedli nádhernou sestavu. V roce 2002 z důvodu nového regionálního přerozdělování, přechází TJ z Krkonošské župy k Jičínské-Bergrovy. Činnost TJ i nadále probíhá beze změn. Svůj smysl má i obnovená tradice naučných zájezdů. Krásné zážitky z těchto výletů jsou ceněny zlatem. V sezóně 2004/2005 se náramně dařilo A týmu st. tenistů, který vyhrál svoji skupinu okr. přeboru a postoupil do skupiny B. V roce 2006 oslavila TJ 100 výročí založení sokola v Úbislavicích, uspořádáním 6. šokolských slavností. Tyto oslavy spojené se

sjezdem rodáků Podkumburských obcí byly velice vydařené. V současné době tvoří základnu Úbislavické TJ 102 členů, což je nejvyšší počet členstva v její historii. Je to dokladem, že se sokolům v Úbislavicích daří úspěšně prolínat starší generaci s mláďím. Současný výbor TJ Šokol Úbislavice: starosta TJ – Radek Vít, místostarosta – Luděk Morávek, Davel Vojtíšek, jednatel – Jan Mendl, pokladník – Eva Miličká, členové – Josef Morávek, Jiří Müller, Zdeněk Vít st., Zdeněk Vít ml., Milan Typlt, Davel Vojtíšek ml., Petra Mendlová, Jakub Zlámal, Eva Budinová a Jiří Brendl.

Z další činnosti TJ Úbislavice:

každoroční šokolský bál, taneční zábavy, turnaj v nohejbale dvojic, jarní a podzimní turistický výšlap, karetní turnaj v Drší, turnaj malá kopaná – v letošním roce již 10. ročník Podkumburského poháru, cvičení žen, cyklovýlet pro děti a spousta dalších sportovně kulturních akcí. Všechny akce pořádané TJ Šokol Úbislavice jsou prezentovány na www.ubislavice.cz.

prapor TJ Šokol Úbislavice

HISTORIE HASIČSTVA OBCE ÚBISLAVICE

Pod slovem historie si představíme cosi, co se stalo kdysi v pradáv-
ných dobách. Zde se však jedná o pou-
hých 111 let. Přesto však můžeme tvrdit,
že se jedná o historii. Jednak, nikdo z nás
okamžik založení sboru již nemůže pama-
tovat, a jednak, za těch „pouhých“ 111 let
se velmi změnila společnost, v které žijeme
a proměnila se také technika, s níž se
hasiči snaží čelit nenasytnému ohni.

Tak, jako i v jiných okolních obcích,
tak i v Úbislavicích, přibývalo požárů.
To neslo nemalé náklady na obecní
pokladnu. Obecními radními v čele se
starostou obce p. Josefem Tauchmanem
bylo proto podporováno ustavení dob-
rovolnického spolku hasičského, jenž by
nejenom pomáhal při hašení vzniklých
požárů, ale včasným a koordinovaným
zásahem také snížit škody.

Samotný Sbor hasičský byl založen
na shromáždění občanů dne 12. ledna
1896. Jak je zaznamenáno v hasičské
kronice:

„Na den 12. ledna roku 1896 byla na
třetí hodinu odpolední do místnosti
p. Jana Nypla č. 95 (nynější hostinec)
svolána ustavující valná hromada spolku
dobrovolných hasičů Úbislavice s násle-
dujícím programem:

1) Čtení stanov schválených vynese-
ním c. k. místodržitelství ze dne 21. pro-
since 1895 č. 200.780

2) Volba všech funkcionářů

3) Rozdání legitních lístků

4) Volné návrhy“

Prvním zatímním předsedou spolku
byl zvolen p. Josef Cvrček a velite-
lem Jan Nypl. Podvelitelem byl zvolen
p. Josef Pavel. Jednatelem byl p. Josef
Cvrček a pokladníkem František Vagen-
necht. Členové výboru byli dále Ignác
Jůza, Jan Fišera, Václav Glos a Jan Kor-
belář. Do obecního výboru byl vyslán
jako zástupce radní p. Augustín Vunš.
Sluší se tyto jména připomenout.

Sbor měl při svém ustavení 35 členů
a dva přispívající. Za pomoci obecního
výboru a zvláště příspěvků jednotlivých
občanů začal obstarávat základní vyba-
vení. První stříkačku zakoupila obec.

koňská stříkačka z r. 1895

Tato je do dnešních dob zásluhou umu
několika generací členů fungujícím skvos-
tem sboru a vždy nám nechá připome-
nout vůni dob dávno minulých.

Hned dne 21. června 1896 se hasiči
účastnili 1. sjezdu hasičské župy v Nové
Pace, kam spádově přináleželi. Již 27.
dubna 1896 pomáhali hasit první požár
v Radimi. První požár „doma“ absol-

vovali 14. května 1897 ve Štavu a další 2. února 1898 rovněž ve Štavu ve mlýně.

Místní hasiči nežili jen pro svůj spolek. Šbor organizoval hlavně veřejná cvičení, některá i před zemským velitelem. Cvičilo se v odbornostech: stříkačníci, lezci, pořadová a prostná se sekyrkami. Ne jedenkrát byli naši hasiči oceněni jako nejlépe secvičení. Účastnili se také každoročních sjezdů župy, navštěvovali sousední sbory při okrskových cvičeních. Úzce spolupracovali s ostatními spolky ve vsi. Mimo členů výboru, tj. velitele, podvelitele, jednatele, pokladníka a dále četaře lezců a četaře stříkačnicků sloužila cca polovina ostatních členů sboru jako stříkačníci a zbylí jako lezci. Dva členové byli ustanoveni jako hornysti.

V roce 1901 dokoupil sbor 20 m hadic za 47 korun a berlovku za 40 korun. Kupovali se i slavnostní čamary a rozhodování o jejich nákupu bylo dle zápisu v kronice dosti emotivní a zdlouhavé. Služební oblek hasiči pořídili za 6 korun, slavnostní šňůru a náhubek dohromady za 4 koruny.

V roce 1909 dle zápisu v kronice organizoval sbor první ples hasičů. Organizovaly se i přednášky, hlavně na téma hasičstva. V roce 1913 byl ustanoven z členstva sboru jednatel Hasičské pojišťovny. V roce 1914 byl pak ustanoven i sborový lékař.

V roce 1912 se postupně počet činných členů snížil na 19. Těsně před válkou se tento počet opět navýšil. Pak však již přišla válečná léta. Válečné vřavy se osobně nedobrovolně účastnilo

19 členů sboru a několik jich položilo i život. Život sboru ale neustal. Ba co víc, v této těžké době hasiči posílali příspěvky na Červený kříž.

30. září 1915 zemřel první starosta a velitel sboru p. František Vagenknecht. Funkce zastával 18 let.

Aby místní sbor hasičstva nezankl, vyzval v roce 1916 starosta obce na pokyn c.k. hejtmanství „všechny zbývající síly mužské v obci“, aby se přihlásili za členy sboru. Celkem se přihlásilo 8 převážně mladíků.

koňská stříkačka z r. 1895

Do válce se dne 1. ledna 1919 konala řádná valná hromada sboru spojená se zvolením nového výboru. Bylo přijato dalších 6 nových členů a sbor čítal 29 členů. V roce 1919 se také obnovilo konání hasičského plesu a byla též obnovena cvičení.

V roce 1921 členové sboru oslavovali 25 let trvání sboru. Oslavy se konaly 19. června 1921. Jubileum bylo připomenuto průvodem, samostatným veřejným cvičením, koncertem hudby p. Šormy a různými zábavami. Na shromáždění promluvil starosta obce p. Jan Mádle. Oslav

se účastnily okolní sbory. Bylo poděkováno členům, jenž pracovali u sboru po celých 25 let, p. Aloisu Tauchmanovi, p. Františku Kociánovi, Josefu Šuchardovi a p. Janu Kracíkovi. Na obecní náklady bylo opraveno hasičské skladiště, samotní hasiči přispěli částkou 700,- Kč.

V roce 1923 se účastnili členové sboru 1. Sjezdu dobrovolných hasičů československých v Praze, kde se i účastnili veřejného cvičení.

16. března 1924 byl při sboru založen ženský odbor. Přihlásilo se celkem 24 členek. Náčelnicí byla zvolena Lidmila Kaucová a zástupkyní Anna Vitvarová.

Za účelem přiblížení hasičského spolku občanům a posílení sborové pokladny se také začalo uvažovat o možnosti sehrát divadelní představení. První představení s názvem: „Pro čest hasičskou“ bylo sehráno 21. dubna 1924. Celkem pak bylo v následujících 18-ti letech sehráno 14 divadelních představení. Výtěžek z představení uskutečněných v roce 1925 byl poskytnut ve prospěch postavení pomníku padlým ve světové válce – odhalen byl 15. května 1925. Pro udržení financí v pokladně sboru poskytovali hasiči svému sboru i dary z vlastních úspor. Štávalo se také, že odkazovali určité částky sboru ve své poslední vůli.

Hasiči se zdokonalovali také ve zdravotě. U sboru začala pracovat samaritánská družina. Šbor v té době čítal 30 mužů a 24 žen.

Roku 1925 byl zaveden do obce elektrický proud. Pro hasiče, podle tehdejšího názvosloví – řídicí proud

– přibyla další povinnost a větší opatrnost při hašení. V tomto roce byla také zakoupena druhá berlovka, leč bylo uznáno, že jedna berlovka je pro tak velkou obec málo.

Dne 28. května 1928 se sbor účastnil slavnostního průvodu při slavnosti obnovení pamětní desky prof. Jana Gebauera na jeho rodném domě č.p. 18 v Úbislavicích. Při vlastním odhalení zabezpečoval sbor pohoštění.

Hasičský sbor Úbislavice

V roce 1931 byla založena po delším váhání jinošská skupina, aby bylo vychováno mladé členstvo pro další život sboru.

Hospodářská krize počátku třicátých let nedolehla jen na jednotlivé občany, ale také přímo na sbory hasičstva. Jednak nebyly peníze na činnost sboru, ale „svě“ přidala i neuvážená stavba Hasičského domu v Praze, která navýšila dluhy Zemské ústřední hasičské jednoty až na svou dobu závratných 16 mil. Kč. Proti stavbě Hasičského domu přitom již předem mnoho místních spolků vystupovalo. Dobourění hasičů dosáhlo vrcholu, když se dozvěděli, že dluhy by měli uhradit

ze svého. Usneseno bylo pouze zaslat za každého člena sboru a župy po 1 Kč. Situace stála funkci župního starostu br. Těšínského. Na mimořádné Valné hromadě Č. Z. H. J. v Praze se hlasovalo pro konkurz celé ústřední jednoty.

Dne 6. března 1935 v předvečer 85. narozenin p. presidenta T.G. Masaryka vzplálo po celé republice na 10 tisíc ohňů podpálených hasičskými spolky, aby tak byla projevena úcta a oddanost p. presidentu. Úbislavičtí hasiči pálili oheň „na Škalce“. Přitom držel přednášku p. řídicí učitel Fr. Bubák a zazněla národní hymna. Slavností se účastnilo 110 osob.

Od počátku třicátých let uvažovali úbislavičtí hasiči o zmotorizování stávající stříkačky. Z důvodu vysoké ceny přestavby se ale nakonec rozhodli pro nákup nové. 18. září 1937 přivezl osobně z Prahy inženýr Ebrt motorovou stříkačku. Seznámil celý sbor s její činností a výhodami. Stroj stál 26.500,- Kč, splátky byly rozvrženy do tří let. Potřebná částka byla zapůjčena v záložně v Kampeličce v Úbislavicích. Še splácením úroků z dluhu pomohli všichni nájemci honiteb v k.ú. Úbislavice, což činilo 1000,- Kč ročně, které věnovali sboru. 4.500,- Kč byl příspěvek od zemského výboru. Ke stříkačce byly zakoupeny v Lomnici také hadice. Původnímu záměru zakoupit stříkačku již v roce 1936 zabránily škody na polích, lukách i staveních vyvolané po průtrži mračen, krupobití a následné povodni 26. května 1936, při jejichž odstraňování byli hasiči také velmi nápomocní.

V období před Mnichovským diktátem 30. 9. 1938 bylo dobrovolné hasičstvo plně začleněno do příprav obrany státu. Sedm členů úbislavického sboru rukovalo při mobilizaci. O to větší ránu „Mnichov“ pro hasiče představoval. Převažovaly však hlasy k utužení pospolitosti hasičstva a ve víru v lepší budoucnost.

Na jaře 1939 byly povinně schváleny nové stanovy dobrovolného hasičstva, které m.j. kladli za povinnost ustanovit kandidátky na volbu nových činovníků sboru. Mnoho navržených však za dané situace nechtělo funkce přijmout a tak se volby v roce 1940 opakovaly. Do okupaci v březnu roku 1939 byl veškerý kapitál sboru uložený v záložně „Kampeličce“ v Úbislavicích odepsán na dluh za novou motorovou stříkačku. Proti neutěšeným poměrům válečným se hasiči rozhodli v lednu r. 1940 bojovat opětným pořádáním plesu, nakonec však stejně pod vlivem válečných událostí došlo k utlumení činnosti sboru.

Ihned po válce se konaly doplňovací volby činovníků. Obnovenou funkcí vzdělavatele zastával p. František Bubák. Bylo třeba přesvědčit k práci u sboru hlavně mladé spoluobčany. Bylo rozhodnuto o ušití nových uniforem pro cvičící družstvo. To bylo zadáno místnímu krejčímu p. Tulkovi.

1.září 1946 slavil sbor slavnostním průvodem a slavností s projevy a hymnou 50 let trvání sboru. Zasloužilým členům sboru br. Janu Kracíkovi, Františku Kociánovi a Antonínu Kuželovi byly předány čestné diplomy.

Na počátku roku 1947 sbor čítal 28 činných a 25 přispívajících členů.

V letech 1947 – 1948 se za účasti samotných hasičů postavil ve vsi vodovod, na jehož úsecích byly instalovány také hydranty pro možnost využití k hašení. V roce 1950 bylo po vsi instalováno veřejné osvětlení. Zároveň byla zavedena elektrina i do hasičské zbrojnice.

V následujícím roce se již začíná vláda KšČ dotýkat i činovníků sboru hasičů. Všichni prošli kompletními prověrkami. Při volbě nového výboru bylo ustanoveno několik funkcí poplatných své době. V následujících letech se každý rok obměňovalo složení výboru sboru.

Štáv výzbroje sboru v roce 1952 byl následující: Dvoukolová motorová stříkačka D/297-35-40 HP z roku 1937, čtyřkolová ruční stříkačka z roku 1895, dvě berlovky, čtyři hákové žebříky, dva háky trhací, čtyři pláskáče jisker, šest proudnic, osm savic č. 10, 6 m savic č. 6, 460 m různých druhů hadic, obleky, opasky a přílby pro cca 30 členů, několik svítilen a další drobné nářadí. Hasiči začali uvažovat z důvodu nevyhovujících prostor pro uskladnění hlavně motorové stříkačky o stavbě nové hasičské zbrojnice.

V následujících letech se postupně prohluboval opětovný útlum v činnosti sboru. Počet členstva postupně klesal až na 25. Činnost sboru se omezovala povětšinou jen na kontrolu elektrických rozvodů a komínů po obci, promítání filmů o požární prevenci. Téměř se necvi-

čilo a plesy se rovněž nekonaly, v roce 1957 klesla hasičská pokladna „na nulu“. Útlum vrcholil v letech 1958 až 63 při násilné kolektivizaci obce. Převážnou většinu sboru totiž tvořili samostatně hospodařící rolníci, kteří tím, že přišli o majetek, přestali mít o práci ve sboru zájem. Členové sboru se brigádnicky účastnili výstavby kravína JZD a v roce 1962 při GO místní školy.

V roce 1963 získal sbor nový stroj Dš 16. V roce 1965 pak sbor působící ve střediskové obci dostává od armády nákladní automobil T – 805, který byl svépomocí přestavěn na hasičský automobil. Tato Tatra i přes zájem získat cisternu a oprávněné výtky k jeho provozním nárokům slouží u sboru dodnes. Je to také již kus historie. V roce 1965 se v důsledku změny pracovních uniforem zakoupilo 10 nových pracovních uniforem včetně nových opasek a přileb. Ty původní z roku 1896 byly již většinou poškozené a k nepotřebě.

Od počátku 60-tých let byla hasičská technika a výstroj skladována po různých místech v obci. Stará hasičská zbrojnice nebyla téměř použitelná. Roku 1966 byly do našeho okrsku sdružujícího Zboží, Ůbislavice, Štáv, Štěpanice, Českou Proseč začleněny také Brdo a Krsmol. V areálu JZD byla zřízena nová poplachová sířena. V listopadu 1979 pak byla z důvodu dostupnosti umístěna na družstevní dílnu, kde se nachází doposud.

V letech 1966 až 1970 konečně dochází na uskutečnění patnáct let trvajícíchho snu, stavbu nové hasičské

zbrojnice tak, jak ji známe doposud. Za zbrojnicí byl zřízen dřevěný sušák na hadice. Z velké části byla postavena stavební skupinou JZD, ale také velkým počtem brigádnických hodin členů sbor a všech občanů.

V tomto období také přichází ke sboru nová generace členů, která opět udržovala činnost sboru na odpovídající úrovni.

Od roku 1970 do současnosti je sbor zařazen do okrsku č. 13.

V roce 1971 slavil úbislavický sbor 75 let od založení. Tato oslava byla učiněna slavnostní výroční členskou schůzí (valnou hromadou) dne 11. prosince. Na tuto byly pozvány i okolní sbory. Slavnost byla spojena se slavnostním otevřením hasičské zbrojnice. Za 50 let nepřetržité práce u sboru byli při této příležitosti odměněni p. Alois Tauchman, p. Josef Vrbata a p. Josef Pavel.

V roce 1973 zakoupil sbor 15 nových vycházkových stejnokrojů, které se postupně dědí na mladší a mladší generace doposud. Peníze získali členové sboru sběrem železného šrotu.

Hasiči organizovali i zájezdy za kul-

turou do Prahy do Hudebního divadla Karlín a Lucerny. U zbrojnice a na hřišti v Úbislavicích se postavila zádrž na vodu na toku potoka, aby v případě požáru bylo odkud čerpat vodu. V roce 1976 se stávající okrsek rozšířil ještě o sbory Ústí u Staré Dáky, Roškopov, Stará Daka, Karlov. Při průtrži mračen v létě roku 1978 pomáhali členové sboru občanům s odstraňováním škod. V roce 1979 pak sbor získává novou stříkačku D8 12 a stroj D8 16 je převeden ke sboru v České Proseči.

Od počátku 80-tých let se uvažovalo o znovuuštění ženského družstva u sboru a angažování mládeže pro ustanovení samostatného družstva. Ženské družstvo sestavené z 10 převážně mladých děvčat bylo nakonec úspěšně sestaveno v dubnu roku 1989.

Před okrskovou soutěží v roce 1986 postavily členové sboru ve spolupráci s dílnou JZD a členy Šokola na hřišti stánek pro občerstvení. Šamotná okrsková soutěž pak byla pojmuta jako oslavy 90 let trvání sboru. V tomto roce se také ve spolupráci se Šokolem dostavovaly kabiny na úbislavickém hřišti. Z důvodu průměrného věku členů sboru 52 let se rozhodlo o nábore nových členů.

V roce 1988 byla hasičská siréna přimontována i na vůz T-805. Hasiči také po dlouhé době zasahovali u požáru lesa ve Štavu. Jednalo se o zahoření z nedostatečně uhašeného ohniště.

Od založení sboru do konce 80. let 19. století do kroniky zapisoval vždy jednatel sboru. Od 50. let se však z kroniky postupně stává spíše evidence

zápisů z výborových a výročních schůzí. Proto byla v roce 1988 ustavena také funkce kronikáře.

Dne 4. srpna 1989 se náš sbor spolu s okolními dobrovolnými sbory účastnil hašení seníku JZD v Úbislavicích. Nejprve členové zajišťovali prvotní zásah. Oheň se však rychle rozšířil a i profesionálním hasičům z Jičina a Nové Dáky nezbylo, než jen hasit. Podářilo se však zamezit rozšíření požáru na sousední kravin a sklad slámy. Naši hasiči pak celou noc dohlíželi nad požářištěm.

Od r. 1991 soutěžily v našem okrsku pouze sbory Štavu, Úbislavic, Zboží a Štěpanic – České Proseče. Štalo se tak po rozepřích vzniklých na několika předchozích cvičeních. V tomto roce se také sbor stává zakoupením dvou akcií akcionářem nově založené Hasičské vzájemné pojišťovny.

V říjnu r. 1993 bylo gratulováno nejstaršímu členu sboru a také celých Úbislavic p. Josefu Tulkovi. Ten se 23. října t. r. dožil úctyhodných 100 let.

V letech 1995 – 1996 byla ve spojitosti s blížícími se oslavami 100 let činnosti sboru opravena stará ruční stří-

kačka z roku 1896. Ke 100. výročí sboru byl zhotoven taktéž nový praporek SDH. V roce 1996 měl sbor celkem 57 členů, 45 mužů a 12 žen.

18. května 1996 nastal slavnostní den – den oslav 100. výročí založení sboru. Nejprve se na cestu vydal slavnostní průvod ze stavské křížovatky na hřiště v Úbislavicích v čele s opravenou kořmo taženou ruční stříkačkou. Po příchodu na hřiště, slavnostním nástupu zúčastněných 10-ti sborů a projevech započalo odpoledne, v kterém měli diváci nepakovatelnou možnost shlédnout, jak se hasilo za C. K. mocnářství, až po současnou techniku. Týden po oslavách 25. května se konala v sále hostince v Úbislavicích slavnostní schůze. Byla připomenuta činnost sboru po uplynulých 100 let, odměnění nejstarší členové sboru p. Josef Hřaba st., Josef Knap st., Josef Pavlíček a Václav Brádle. Byli odměněni i další včetně ženského družstva.

Následující rok 1997 byl bohužel bohatý na požáry i povodně. První požár vznikl v červnu v rekr. domě p. Růžičky v Úbislavicích, 3. srpna po zásahu bleskem shořela stodola p. Stanislava Brendla v Chaloupkách ve Zboží, a poté ještě došlo k zahoření na dvou skládkách. Šmutné události při přírodní katastrofě – povodních na Moravě a Jižní části východních Čech – přiměli hasiče sboru věnovat na konto obětí povodní částku 50,- Kč za každého člena okrsku.

V červenci 1998 se pak konaly I. celorepublikové hasičské slavnosti

v Litoměřicích. Úbislavický sbor se jich sice neúčastnil, ale na ústředním plakátu slavností se objevila jejich koňská stříkačka, což byla pro sbor velká čest.

II. celorepublikové hasičské slavnosti se v Litoměřicích konaly od 7. do 9. září 2001. Úbislavický sbor se účastnil pouze 8. září, kdy do slavnostního průvodu vyrazili hasiči s praporem a sekyrkami.

22. září 2001 vyjela úbislavická koňská stříkačka k ukázkovému zásahu při šjezdu rodáků v České Proseči. Dne 24. května 2002 se členové sboru účastnili společně se zástupci sboru Štěpanice – České proseče v Roztokách u Jilemnice pokusu o ustavení rekordu v dálkové dopravě vody nemotorovými stříkačkami. Pokus se zdařil. Akce se účastnili sbory z celé republiky a k vidění bylo mnoho krásných strojů.

V srpnu tohoto roku bohužel opět ukázala voda, pomocník hasičů, svou odvrácenou tvář. Povodně udeřily hlavně v povodí Vltavy. Mnoho členů sboru se spolu s ostatními občany opět připojili ke sbírce organizované obcí.

V květnu 2004 se úbislavičtí i s technikou účastnili oslav 100 let trvání sousedního sboru ve Zboží.

V červnu pak slavnostní schůze u příležitosti oslav rovněž 100 let sboru na Štavě. Dne 18. září se pak společně se zbožáky a dalšími sbory z libereckého kraje účastnili akce Kumburské svítání na zřícenině hradu Kumburk pořádané Šdružením pro záchranu hradu Kumburk. Součástí programu bylo i taktické cvičení hasičských sborů zaměřené na dálkovou dopravu vody až na samý vrchol 642 m nad mořem položené zříceniny. Celkem bylo napojeno 560 m hadic „B“, překonáno 115 m převýšení a dopraveno 400 l vody za minutu pomocí čtyř strojů PŠ 12.

V květnu 2005 se hasiči účastnili s praporem v průvodu u příležitosti oslav 130 let trvání sboru v Nové Pace a 30 let trvání profesionálních packých hasičů. V červnu tohoto roku pak spolu s okolními sbory pomáhali v Roztokách u Jilemnice překonat tři roky starý rekord v dálkové dopravě vody nemotorovými hasičskými stříkačkami. Rekord byl úspěšně překonán. Dne 9. září 2005 pak přijali pozvání účastnit se s koňskou stříkačkou na oslavách 80 let trvání sboru Štěpanice – Česká Proseč. Při této příležitosti byl spolu s novým praporem hostitelského sboru vysvěcen za účasti hradeckého arcibiskupa Karla Otčenáška a packého D. probošta Exnera i úbislavický prapor zhotovený v roce 1996. 10. září stejného roku pak úspěšně započala nová tradice. Celkem 8 družstev včetně se účastnilo sborem pořádané dvoukolové noční hasičské soutěže v požárním útoku.

Dne 6. května 2006 se na hřišti

v Úbislavicích konaly oslavy 110 let činnosti úbislavického sboru. Po slavnostním průvodu od kostela Nanebevzetí Panny Marie na hřiště, projevech a předání pamětních listů a medailí sborům následoval čtyřboj v netradičních hasičských disciplínách. Z vítězství se radovali hasiči z České Proseče – Štěpanic, následováni byli hasiči ze Šyřenova a třetí místo obsadili domácí. Pauzy mezi jednotlivými disciplínami čtyřboje byly prolínány ukázkami historické i soudobé hasičské techniky.

Celé oslavy byly zakončeny o půl roku později na slavnostní Výroční členské schůzi dne 8. prosince 2006. Za účasti zástupců okresního výboru a okolních sborů byla připomenuta činnost sboru za uplynulých 110 let, zhodnocen letošní velmi úspěšný rok, s úctou bylo vzpomenu to našich předchůdců a odměnění zasloužilí členové sboru.

Závěrem se sluší ještě jednou vzpomenout členů sboru, kteří věc hasičskou v obci „táhli“. Byli to vždy ve vsi uznávaní a věci hasičské znalí lidé. Připomeňme si p. Františka Vagenknechta, jenž pracoval ve výboru 18 let, p. Josefa Tylpta 32 let, p. Josefa Pavla 26 let, p. Antonína Kužela 25 let, p. Aloise Tauchmana 25 let, p. Josefa Vrbatu 23 let, p. Josefa Pavlíčka 25 let, p. Josefa Hrabu st. 38 let, a mohli bychom jmenovat dále. Z dnešních dob připomeňme p. Josefa Bergra 23 let, Josefa Jiráska 33 let, Adolfa Šachra, Josef Hrabu ml., Jiřího Brádleho, atd.

Nejdéle činným členem sboru byl p. Josef Knap „cestář“, Úbislavice 13, jenž byl aktivním členem sboru plných neuvěřitelných 78 let, od roku 1924 do roku 2002. Již v roce 1932 byl náčelníkem lezců.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ Štěpanice – Česká Proseč

SDH Štěpanice byl založen v roce 1924, kdy se osamostatnil od Zboží, kam katastrálně patřil.

V roce 1925 zakupují štěpaničtí hasiči ruční záprahovou koňskou stříkačku od firmy Štratílek Vysoké Mýto. Na pořízení stříkačky byla pořádána obecní sbírka. Hasičský sbor fungoval v obci po mnoho let nejen po stránce týkající se požárů a prevence před nimi, ale i po stránce kulturní a osvětové, neboť za dobu svého trvání nacvičil a sehrál celou řadu divadelních představení.

Postupem času, jak členů ubývalo, dochází kolem roku 1975 ke sloučení se sousedním sborem České Proseče. V této době řídí činnost již sloučeného sboru br. Brusman Josef. SDH dosahu-

je dobrých výsledků jak při soutěžích v rámci okrsku, tehdy ještě společně se Starou Dakou a okolními obcemi, tak i vykonanou činností pro obec a občany. Postupem času dochází opět k odlivu členů, jak je patrné ze statistik. Počty obyvatel obcí klesají a s tím samozřejmě souvisí i členská základna sboru. Až v roce 1991 dochází k nárůstu hasičstva jednak mladých členů z obou obcí, tak i nových členů z Nové Daky. V současnosti má SDH Štěpanice – Česká Proseč 19 členů a věříme, že se i nadále bude členská základna zvyšovat.

SDH vlastní celou řadu požárních stříkaček. Dá se říci, že kromě novějšího stroje PŠ 12, se jedná především o stroje historické. Jak jsem již uvedl

výše, jedná se o ruční stříkačku fy Stra-
tílek z r. 1925. Tato je plně funkční, bez
renovací a je vždy připravena zúčastnit
se nějakých oslav. Dodvkrát se stala
účastnicí při dálkové dopravě vody
v Roztokách u Jilemnice. Tyto dva poku-
sy jsou zapsány do Guinesovy knihy
rekordů. Dále vlastníme D8, původní
stroj Československých z r. 1941. Stří-
kačka byla poměrně velkým nákladem
loni renovována a je rovněž plně funkč-

SDH Štěpanice – Česká Proseč

okrsková soutěž 2007 – seniři

ní. V hasičské zbrojnici jsou ještě dva
stroje D8 a jeden D16. Tento jsme
dostali od hasičů z Nové Páky a ještě
ho čeká renovace. Hasičský sbor se
stará nejen o techniku, která vzhledem
ke svému stáří spotřebuje mnoho času,
ale i o dvě hasičské zbrojnice a to ve
štěpanicích a na České Proseči. V sou-
časné době je starostou sboru br. Miloš
Urban, velitelem br. Václav Chrtek.

SDH Štěpanice – Česká Proseč

ŠBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ NA ŠTÁVĚ

Na začátku minulého století po vzoru okolních obcí se i na Štávě, o němž je jako o obci mimochodem první zmínka stejně jako o Úbislavicích z roku 1357, utvořila jednotka dobrovolných hasičů.

Již v roce 1902 obecní úřad ve Štávě, jak se v té době spisovně psalo, zakoupil čtyřkolovou stříkačku značky Šmejkal za 1.400 Kč s nejnětějším vybavením potřebných k hašení stále častějších požárů. Zakládajících členů bylo dvacet. Jednatelem byl zvolen Augustýn Šorm a starostou Jan Jiža.

Hasičský sbor Štáve 1930

Dne 21. 3. 1904 ve zprávě C. a K. okresního hejtmanství v Nové Pace dorozumivši se s C. a K. sborovým velitelstvím číslo 9 v Josefově se píše, že: „nenamítá do odvolání dle výnosu ze 4. 3. 1904 č. 44 957 ničeho proti uniformě a signálům, jež štavský sbor dle předloženého návrhu popsání a tohoto písmu používati hodlá“.

Tento den jest oficiálním datem vzni-

ku sboru dobrovolných hasičů na Štávě.

Ke sboru patřila též samaritánská družina skládající se z několika manželek členů sboru. Postupně bylo dokupováno další potřebné náčiní k hašení, další hadice, žebříky, dusnice, berlovka, kolový vozík na hadice. Ke sboru také přistupovali noví členové. V roce 1922 byla vyzdvížena poplašná zvonice u křížku.

Během světových válek i v meziodobí zaznamenal sbor útlum činnosti. Za 2. světové války byl snešen zvonek ze zvonice pro válečné účely. V poválečném období i při nastávající kolektivizaci byla činnost sboru takřka nulová. Zlepšení přišlo až v 70-tých letech, kdy sbor obdržel motorovou stříkačku DŠ 8. V roce 1973 byla vybudována nová hasičská zbrojnice společně s knihovnou, jež byla letos rekonstruována.

V roce 2005 sbor obdržel starší motorovou stříkačku DŠ 12 ve výborném stavu, s níž se členové sboru zúčastňují různých cvičení a soutěží.

V poslední době ale pro nezájem některých členů zapojovat se do společné práce a cvičení opět nastává útlum činnosti sboru.

„Šbor dobrovolných hasičů na Štávě čítající v současnosti 20 členů, z toho 2 ženy, nadále organizuje brigády na úklid a údržbu veřejných prostranství. Díky několika jedincům reprezentuje Štáve na okrskových soutěžích a noční soutěži v Úbislavicích.“

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ ZBOŽÍ

Občané obcí Zboží a Chloumku v roce 1900 zakoupili z dobrovolné sbírky čtyřkolovou stříkačku a navíc se 40-ti metry hadic od firmy Šmejkal-Šmíchov za 900 korun. Pod vedením Eduarda Havla byl dne 22. června 1904 založen Hasičský sbor s 24 členy.

Do katastru sboru patřilo Zboží, Chloumek a Štěpanice. Dochází nejen k cvičení a zdokonalování členstva, ale i k hraní ochotnického divadla, a to v pohostinství v Úbislavicích. Výtěžek byl věnován na postavení památníku padlých ve světové válce. Za války odešlo 18 členů do boje, ale vrátilo se pouze 8. V r. 1924 se sbor rozděluje na sbory dva a to sbor Zboží a Chloumek se sídlem ve Zboží s 25 členy činnými

a 32 přispívajícími a sbor Štěpanic s 19 členy činnými a zakládajícími. 30. května 1926 byla v naší obci pořádána slavnost – odhalení pomníku padlých.

Na rok 1933 bylo našemu sboru přiděleno pořádání 33. řádného a výročního župního sjezdu Hasičské župy Novopacké Kryštofa Haranta z Dolžic. Sjezd se konal na louce bratra Václava Luňáka. Sjezdu se zúčastnilo 950 bratří ze

župy ze 48 sborů. V roce 1939 byla od firmy Ing. Elbert Praha zakoupena dvoukolová motorová stříkačka o síle 40 koní a výkonu až 1500 litrů za minutu za 20 000 Kč. V roce 1940 byla postavena, převážně svépomocí, nová hasičská zbrojnice, která se používá dodnes.

V současné době má sbor 48 členů, tři motorové a jednu koňskou stříkačku. V roce 2004 byly uspořádány oslavy 100. výročí od založení sboru spojené se srazem rodáků obce Zboží.

Více informací o našem sboru naleznete na internetu na adrese: <http://hasici.zbozi.googlepages.com>.

Myslivecké sdružení „Jahodnice“ Ůbislavice.

Za starých časů příslušelo právo lovu zvěře panovníkovi a šlechtě. Lid poddaný se lovem dopouštěl trestného polního či lesního pychu. Potřebou chránit zvěř užitkovou a les vzniklo svobodné řemeslo myslivecké. Až revoluční rok 1848 změnil starý řád a právo myslivosti – lovu přešlo na majitele pozemků, kteří se u nás sdružovali do honebních společenstev. Ta pak namnoze honitbu pronajímala za úplaty nájemcům honebním pánům zpravidla na dobu 6 roku.

Myslivecké sdružení Ůbislavice vede svou kroniku od roku 1947 a z ní čteme, že právě v tomto roce se ustavila ze soukromých honiteb Ůbislavice, Štavu a Zboží lidová Myslivecká společnost Pod Kumburkem s 824 ha pozemků. To byli občané št. Albrecht, Fól, Knap, Mach, Militký, Svoboda, Šolc, Šulc a Vagenknecht. Odlov zvěře byl plánován na dodávku pro výkup, co bylo uloveno navíc si rozprodávali. Třeba zajíc za 50 starých korun. Členům byly přiděleny krmné úseky. Toho roku sloveno 20 kohoutů a 23 zajíci.

Do deseti letech v roce 1957 dodali do výkupu 4 srnce, 24 bažanty a 36 ušáků. Za rok došlo ke sloučení s Kumburským Ůjezdem a Českou Prosečí s pány myslivci Bukovským, Drbohlavem, Herbrychem, Jůzou a Prokůpkem, výměra už byla 1145 ha. Plánovaný odlov 11 ks srnčího, 90 zajíců a 55 bažantů byl splněn i s pomocí nových členů Josefa Albrechta a Ladislava Šamlera.

Období rozorávání mezi tehdy zvěří ještě neublížilo, při jarním sčítání v roce

1960 bylo obeznámeno i 80 koroptví. Myslivci se už zapojili do budování a každý byl povinen mimo jiné brigády odevzdat 5 kg papíru do sběru. Na několik roku se naši spojili s Dřevenicemi včetně Tužina, Študeňan a Radimi. Byly spory s lesním závodem o Zádusš, poslední leče u šormů, cvičné střelby v Otmarově skále. Předsedou společností byl tehdy „soudruh“ Štankovič, který vedl i kroniku a napsal ji krasopisně ze zápisů ze schůzi od roku 1947 do roku 1981. Čteme o stavbách mysliveckých zařízení, sklizni obilí z vlastních políček, sena i pro JZD, že pan Vojtůšek složil s psíkem podzimní zkoušky, že se v roce 1970 se provedla důkladná prověrka všech členů v chování v krizovém roce 1968 a k 50. výročí KSČ si dali závazek vybudovat krmelec v Zamlaráku. To se ještě ulovilo 150 zajců a stovka bažantů z divoké populace a také už divočáci. Ale politicko výchovná práce zůstala prý bez účinku a později už ubýval drobné zvěře ztrátou přírodních krytů, mechanizací a práškováním. Došlo k odchodu členů do Radimi a změně výměry honitby.

V roce 1980 byla zřízena v upravené drůbežárně na Zboží odchovna bažantů. Z rodu Albrechtů byli členy MŠ Jiří, Josef, Milan, Štanislav a Zdeněk, Chrtkové Václav starší a Zdeněk, nezapomenutelný Pepa Dlabola a Karel Škrbek, pomáhal hodně pan Kauc. V roce 1983 se připojili členové z Nové Paky, Zápříčnice a Brda, výměra honitby byla už 1400 ha. Na fotografii z výročky u šor-

členové sdružení v 80. letech

mů je za předsednictvem vidět krásná opona divadla Přemysl Oráč s volkem a poselstvem. Kampak se asi podělí?

výročka u šormů

V roce 1990 bylo na Českou Proseč do voliery u budované odchovny bažantů zakoupeno 660 bažantíků, dířč hospodář Jaroslav Ticháček prosadil uznání bažantnice Jahodnice, ale v roce 1991 nám zemřel a ten rok také dva další hospodáři naši MŠ, pan Šláma Jan a Láďa Šamler. Stavbu nové budovy odchovny a volier na Proseči už vedla nová generace myslivců. Do sametové revoluci patří k honitbě nejen Moravsko, obecníky až po německou ces-

tu a dřevěnický les k Tužínu.

Nastalo období odchovu bažantích kuřátek, velkých cizineckých honů s bohatými výřady, pořádáním i mezinárodních zkoušek loveckých psů. Šnaha vrátit tu krásnou pernatou zvěř do přírody nás přes velké problémy neopouští. Vážíme si dobrých vztahů s občany našich obcí, zemědělci, majiteli pozemků a obecním úřadem. Vzpomínáme s úctou na všechny naše předchůdce myslivce, přicházejí k nám mladí pracovití hoši v zeleném.

Je nás třiatdvacet. Albrechtové Jiří, Zdeněk, Milan starší (místopředseda) a Milan mladší, Václav Brodský, Václav Broul, Milan Hofman, kronikář Jiří Hylmar, Zdeněk Chrtěk starší a Zdeněk Chrtěk mladší, Jan Korda, myslivecký hospodář Ing. Josef Kraus, Miroslav Křížek, pokladník Květoslav Luňák, předseda Jan Mendl, MUDr. Václav Myšík, Václav Drazák, Jan Šláma starší, jednatal Jan Šláma mladší, Martin a Jakub Ticháčkovi, František Typlt a Jan Vágenknecht.

Historie, vzestupy a pády hradu Kumburku

Kumburk byl postaven někdy na přelomu 13. a 14. století, je tedy stejně starý jako Bradlec. Jeho zakladatel mu dal název Goldenburk, což naši předci začali brzo vyslovovat jako Koldenburk, Kolmburk (1362) a poprvé roku 1394 se v zápisech o hradu objevuje jméno Kumburk.

hrad Kumburk od neznámého autora

Nejstarším známým držitelem hradu byl Markvart z Goldemburka (1325), který pocházel z rodu pánů z Vartemberka, byl pravděpodobně zakladatelem rodu pánů Kumburských. Z tohoto rodu máme nejstarší zprávy o třech bratrech, Benešovi, Jindřichovi a Benešovi mladším, kteří snad byli syny Markvarta. Dánem na Kumburce se stal Beneš mladší (jeho bratři měli statky na Moravě), což potvrzují záznamy z let 1357 – 1358, které mluví o Benešovi jako o majiteli Kumburku a jako o patronovi kostelů ve Staré a Nové Páče a v Úbislavicích. Do něm (před r. 1362) se držitelem panství stává Jindřich z Kolmburka, jinak z Vartember-

ka, který byl snad Benešovým synem. Syn Jindřichův, Jan z Kumburka, je majitelem hradu i panství od r. 1397. Nebyl však dobrým hospodářem a pro celkovou zadluženost musel r. 1406 skoro celé panství prodat. Ponechal si pouze dvůr v Horní Radími, ale i ten brzo zadlužil. Zanedlouho poté (r. 1410) Jan zemřel. Panství onoho roku 1406 koupil Jan Krušina z Lichtemberka, nejvyšší purkrabě, hofmistr a hejtman švicnický, kterému patřilo i Opočno. O rok později však zemřel a zanechal po sobě tři syny, Hynka, Alexandra a Janka.

pokus o hmotovou rekonstrukci stavu hradu v 15. století (podle T. Tomička)

Hynek Krušina z Lichtemberka, jako nejstarší, zdědil panství opočenské i kumburské. Hynek byl horlivým přívržencem kalicha. Dodepsal i stížný list ke kostnickému koncilu, kde vyjádřil svůj protest proti odsouzení mistra Jana Husa. V dubnu r. 1420 byl spolu s knězem Ambrožem z Hradce vůdcem tábora lidu na hoře Oreb u Třebechovic, odkud lid táhnul na pomoc Draža-

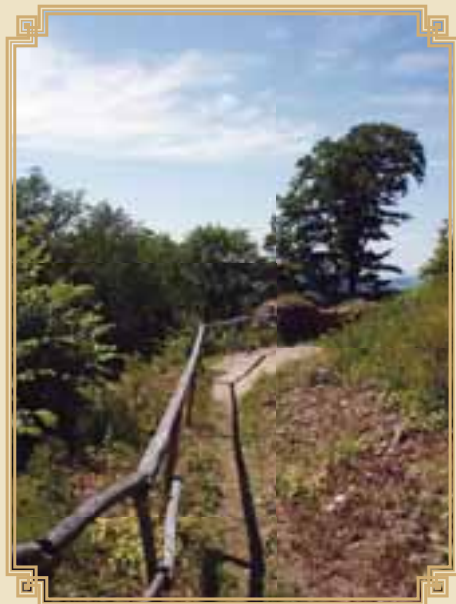

nům. Cestou vypálili klášter v Mnichově Hradišti, a když konečně přitáhli ku Praze, Pražané je vítali s velkými počtami a Hynka Krušinu jmenovali předním hejtmánem ve městě. Hynek se zde však nezdržel dlouho a již v květnu se navrátil na svoje statky, které trpěly pleněním královských vojsk. Na straně Pražanů stál i r. 1423, neschvaloval však jejich bratření s tábority. Jestli bojoval po jejich boku i r. 1426 u Ústí, není spolehlivě doloženo. Jisté však je, že do r. 1427 obrátil svoji víru a přidal se na stranu císaře Zikmunda i s hrady Kumburkem a Vysokou. Jednou z příčin náhlé změny bylo pravděpodobně i spříznění s katolickým rodem Hazmburků, když si Hynek vzal za manželku Annu z Hazmburka. Po její smrti se znovu oženil, tentokrát s Annou z Koldic, vdovou po Důto-

vi z Častolovic. Dostal se tak k velkému jmění Častolovického rodu (koupil např. Potštejn). Díky tomuto sňatku vedl ale i rozepři, když jednu z dcer Důty z Častolovic unesl Zikmund z Rychnova, služebník biskupa Vratislavického a učinil jí násilí. Hynek pak brojil proti všem Šlezanům a nakonec s pomocí biskupa stíhl Zikmunda ten nejhorší trest. Hynek se ještě zúčastnil volby Jiřího z Poděbrad na českého krále a r. 1454 zemřel. Zanechal po sobě jediného syna Viléma Krušinu a pět dcer. Vilém ještě r. 1454 prodal častolovické panství, se kterým měl jeho otec pouze nepřijemnosti, Jiřímu z Poděbrad a Hostinné přenechal své nevlastní matce Anně z Koldic. Jako věrný přívrženeц Jiřího z Poděbrad a zkušený válečník dostává od krále významné úkoly. R. 1478 vymohl Nové

Dace výsadní právo na výroční trh. Vilém měl jediného potomka, naštěstí pro něho syna jménem Haiman. Ten vedl o Kumburk soudní pří s Janem Heroltem z Kunštátu, který si na něj dělal nárok jako vnuk Keruše z Kumburka. Haiman při vyhrál, ale Kumburk záhy poté prodal a odstěhoval se na tvrz do Miletína.

Roku 1500 je tak jako majitel Kumburku uváděn Jan Žehušický z Nestajova. Po něm (někdy kolem r. 1513) držel Kumburk vnuk Jiřího z Poděbrad Bartoloměj, kníže Minsterberský. Od něho hrad koupil Jindřich Berka z Dubé, který byl mezi lety 1517 – 1519 i hejtmanem hradeckého kraje. Jako spolumajitel je v letech 1520 – 1521 uváděn i Jan Berka z Dubé. Někdy v následujících letech přešlo kumburské panství k majetku Trčků z Lípy. 25. října 1533 nastalo dělení

panství Trčků a opočenský díl s hradem Kumburkem připadl Janu mladšímu Trčkovu z Lípy. Ten prodal Kumburk, Bradlec a mnoho okolních vesnic Mikuláši Trčkovi z Lípy, který v té době vlastnil i Veliš s Jičínem a další drobné statky. Mikuláš zemřel roku 1540 a jeho majetek přešel na syna Viléma. Vilém měl vleklé zdravotní potíže, r. 1569 zemřel a odkázal velké panství svým pěti strýcům – Burjanovi, Ferdinandovi, Jaroslavovi, Zdeňkovi a Mikuláši, bratřím Trčkovým z Lípy. V té době bylo město Jičín odtrženo od panství Velišského, kam patřilo odněpaměti, a bylo zařazeno k panství kumburskému, které připadlo Burjanovi. Ten se o ně pečlivě staral, např. r. 1583 dovolil Dackým měšťanům výstavbu sladovny s právem vařit pivo a r. 1591, po velkém požáru Jičina, vymohl na zemském sněmu městu po tři roky osvobození od daní. Do něm převzal panství syn Jan Rudolf. Pokračoval v politice svého otce a byl

řádným hospodářem. Zakládal východně od Jičina oboru, a Jičínští mu proto vyměnili háj u Valdic se třemi rybníčky. Za to dostali Kbelnický rybník, louky,

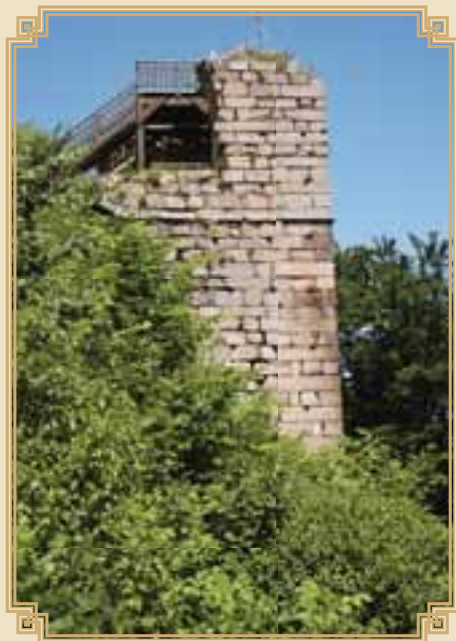
pole a tři lesy u Bradlce (Zlatníky, Okolnice, Zabito), to vše podle smlouvy z 12. května 1600. Packým občanům zrušil mnohé poplatky a oni na oplátku upustili od várek povolených r. 1583. Není jasné, jaký důvod vedl Jana Rudolfa prodat utěšené panství r. 1607 Zikmundu Šmiřickému.

Od poloviny 16. století majitelé panství již na Kumburce trvale nepobývali a rovněž Šmiřičtí se k tomu nechystali. Študený hrad již nebyl ani pohodlný, ani reprezentativní. Po smrti Zikmunda Šmiřického (1608) se stal majitelem panství syn Jaroslav Šmiřický a po jeho smrti (1611) jeho bratři Albrecht Jan a Jindřich Jiří. Šmiřická panství získal r. 1621 Albrecht z Valdštejna. Po zrušení Frýdlantského knížectví r. 1636 daroval císař Ferdinand Kumburk, Libštát, Novou Daku, Úlibice, Dřevěnice a dalších 46 vesnic Rudolfovi z Tyfepachu. Za jeho panování nastaly v kraji zlé časy. Švédové plenili, co se dalo (např. r. 1643 vyrabovali 56 domů v Nové Dace, jejich koně spásali ozimy, takže nebylo co sklízet atd.). Rudolf zemřel r. 1653 a panství se ujala jeho manželka Marie Anna Eliška z Tyfepachu.

Tou dobou byl hrad již dávno pustý a sloužil jako útočiště švédům. Proto se Ferdinand III. rozhodl podobné objekty rozbořit. V kraji to byly hrady Kumburk, Veliš a Náchod. Krutý osud se nakonec vyhnul Náchodu, který získal dobrého přímluvce. Veliš a Kumburk však byly roku 1658 rozbořeny prachovými náložemi a začalo několik století jejich drancování, kdy z nich byl neustále

odvážen kámen na stavby v okolí.

Panství se zříceninou Kumburku neslo však i nadále jeho jméno. Držiteli Kumburského panství byly dále rody Šternberků a Trautmannsdorfů. Těm bylo panství zkonfiskováno r. 1945. R. 1840 se kníže z Trautmannsdorfu snažil hrad zabezpečit a dal i vyčistit velký sklep.

V dobách romantismu v 19. století se hradní zříceniny stávaly oblíbeným cílem výletů. Jedním z nejznámějších návštěvníků Kumburku byl Karel Hynek Mácha, který se zde často kochal dalekými výhledy. Ve zbytcích velké věže má zasazenou pamětní desku. Další pokusy o zabezpečení trosk hradu byly provedeny v letech 1939 – 1941 v režii Klubu českých turistů. Při nich byla opravena věž, vyčištěny sklepy a vyzděna opěrná

zeď jádra hradu.

V současnosti patří Kumburk obci Šyřenov a stará se o něj sdružení pro záchranu hradu Kumburku.

Jako o každém hradu se i o Kumburku traduje celá řada pověstí. Za větrných nocí tu prý bloudí duch panny Meluzíny, která zde byla vězněna v tzv.

Danenské věži. Snad je to vzpomínka na Elišku Kateřinu Šmířickou. Podle jiné pověsti se zde objevuje přízrak smutného myslivce. Co mohlo být jejím původem není známo. A samozřejmě nesmí chybět pověst o pokladu. Ten je na Kumburku prý zakopán v hlubokých sklepeních a hlídá ho obrovský kohout s ohnivými očima.

Podkumberský rozhled, o.s.

Podkumberský rozhled sdružuje prorozvojové občany a zastánce obce Úbislavice s respektem k minulosti a především k udržitelné budoucnosti obce. V souvislosti s udržitelným rozvojem hovoříme také o některých postmateriálních hodnotách mezi které patří i ocenění významu zdravého životního prostředí a hodnoty přírody včetně její samotné vnitřní hodnoty, ale i zájem a účast na veřejném dění.

Sdružení se snaží aktivně přispět ke kulturnímu dění v obci pořádáním přednášek a besed v cyklu nazvaném Besedy s rozhledem. Velkou odezvu zaznamenalo i pořádání prvního ročníku fotografické soutěže nazvané Podkumberská čočka 2006, ze které vzešlo mnoho kvalitních materiálů pro prezentaci naší obce. V roce 2006 realizovalo sdružení s finanční podporou Obce Úbislavice vánoční besídku pro děti. Mezi nejdůležitější počiny loňského roku však řadí zajištění tvorby návrhů obecních symbolů (znak a praporek) s osobní účastí tvůr-

ce na veřejné prezentaci v Úbislavicích. O dalších aktivitách našeho sdružení se můžete dozvědět z výroční zprávy za rok 2006, která je s řadou dalších informací a množstvím fotografií k dispozici na našich internetových stránkách www.rozhled.info.

Rok 2007 je druhým rokem aktivního života našeho sdružení a díky již dosaženým výsledkům předznamenává úspěšnou budoucnost své existence. Nadmíru očekávaný zájem nejen místních obyvatel si získal námi vydávaný občasník Podkumberské rozhledoviny, který je oblíbeným zdrojem informací a díky své elektronické podobě je vyhledáván i lidmi v obci trvale nebydlícími. Své příznivce si získaly i námi pořádané přednášky, které jsou oceňovány vysokou návštěvností především místních obyvatel. Vážíme si všech lidí, kteří podporují naše aktivity svojí účastí, svým zájmem či sympatiemi. Děkujeme za podporu a motivaci k dalším aktivitám našeho sdružení.

Úbislavice 52, 507 92 Úbislavice

<http://www.rozhled.info>, e-mail: podkumbersky@rozhled.info

IČO: 269 88 267

Registrace provedena u MV ČR dne 9. 2. 2005 pod č.j. V8/14/59936/05-R

Číslo účtu: 35-8641060237/0100

ZEMĚDĚLSTVÍ

Počátkem roku 1975 došlo ke sloučení JZD Ůbislavice, JZD Brdo, JZD Roškopov a JZD Stará Paka, a vzniklo JZD Kumburk se sídlem ve Staré Pace. Celková výměra obhospodařované půdy byla 1650 ha. První dva roky byl předsedou družstva pan Josef Dědeček. V letech 1977 až 1985 byl předsedou družstva pan Jaroslav Věchet. Od roku 1985 až 1990 byl předsedou Ing. Alexej Šeidl. Od roku 1990 až do transformace byl předsedou Ing. Otakar Ruml.

V rostlinné výrobě se pěstovaly obiloviny, len, brambory, krmné plodiny a několik let i léčivé rostliny (ostropetřec mariánský a heřmánek). Živočišná výroba se specializovala na chov dojnic a odchov jalovic. Měla čtyřřady kravín v Ůbislavicích pro 168 ks dojnic a kravín ve Zboží pro 100 ks dojnic. Odchovnu mladého dobytka na České Proseči pro 200 ks jalovic, které se pásly na okolních pastvinách. Pro odchov telat byly dva teletníky na štavě po 100 kusech. Počátkem 70 let byla v Ůbislavicích vybudována velká opravářská dílna a dostavěny garáže. Družstvo mělo také nezemědělskou výrobu. Provádělo montáž ocelových hal pro Rudné doly Jeseník. Tato činnost vylepšovala hospodářské výsledky družstva. V malém rozsahu byla prováděna těžba písku ve Zboží a lomového kamene na štavě.

Rozvoj zemědělské velkovýroby

provázely i některé negativní jevy – jednalo se především o zvětšování honů obdělávané půdy, které se neobešlo bez častého splavování ornice. Proto byla v Ůbislavicích v 80 letech vybudována tak zvaná Protierozní cesta od kravína směrem k hoření cestě. Hodně svažitých pozemků bylo nutno zatravnit.

Do roce 1990 prodělalo zemědělství velké změny především v tak zvané transformaci, kdy se určil transformačním projektem podíl jednotlivých členů družstva i majitelů pozemků na majetku družstva na základě obhospodařované půdy, vneseného majetku a obdělávaných let. Došlo také k obnově vlastnických vztahů k půdě, kterou do té doby vlastníci z různých důvodů převedli na stát. Negativním jevem bylo oslabení stability zemědělského družstva snahou některých členů o spekulativní převzetí svého majetku, tyto tendence měly značnou politickou podporu.

Ve snaze udržet veškerý majetek bylo založeno v roce 2003 ZOD Brdo. Důvodní JZD Kumburk s několika členy přešlo do likvidace a později do konkurzu. K 1.4.1996 členové ZOD Brdo založili novou společnost AGROCHOV STARÁ PAKA a.s., kde hodnotu svého majetkového podílu v družstvu převedli na akcie. Hodnota základního kapitálu a.s. při vzniku byla 90.190.000,- Kč. Ředitelem firmy od založení do současnosti

je Ing. Otakar Ruml. S takto stabilizovaným majetkem mohla firma začít realizovat svůj rozvoj. Byly realizovány rozsáhlé investiční akce – především přestavba kravína v Úbislavicích pro volné ustájení dojníc a dojírnu, vybudování volného ustájení dojníc s dojírnu v Roškopově a v Brdě, vybudování výrobní krmných směsí v Brdě, rekonstrukce kravína ve Zboží a podobně.

Souběžně s tím až do současné doby dochází k modernizaci všech mechanizačních prostředků.

V roce 2000 převzala firma část pozemků po bývalém štátním statku Jičín a Zlatnice a.s. (bývalé JZD Vrchovína).

Celková výměra obhospodařované půdy se zvýšila na 2.900 ha. V současné době pracuje ve firmě 87 zaměstnanců, což je v porovnání k původnímu stavu na obhospodařovanou výměru méně než jedna třetina. Firma svoji velikostí a vybaveností v Podkrkonošské oblasti patří mezi největší a nejmodernější. Přes značné finanční problémy, které provázejí celý rezort zemědělství, dosahuje firma dobrých hospodářských výsledků. Tradičně jednou za dva roky v červnu pořádá Chovatelský den v Úbislavicích, kterého se zúčastňují i ostatní chovatelé červenostrakatého skotu a firmy poskytující zemědělské služby. Součástí je i výstava zemědělské techniky.

ÚBISLAVICE

pohled na Oubislavice od Zboží

Oubislavice od České Proseče

Zajicova chalupa

ZBOŽÍ

pohled z Kumburku na Zboží, Úbislavice a štav.

ŠTAV

kostelíček

hospoda

pohled na Štací a Úbislavice

bývalá továrna

ČESKÁ PROSEČ

Česká Proseč

MATEŘSKÉ CENTRUM „POHÁDKA“ JE HRACÍ A ZÁBAVNÉ CENTRUM PRO DĚTI I RODIČE

Pohádka je v provozu od listopadu 2006. Centrum navštěvuje průběžně cca 15 maminek s dětmi.

Pro děti jsou připravovány různé akce, např.: Mikuláš, Vánoce v Pohádce, lampiónový průvod, karneval atd., kdy se scházíme v hojném počtu i s dětmi z okolních obcí.

Díležitostně jsou pořádány různé kurzy či předváděcí akce (kosmetika apod.)

„Pohádka“ je otevřena každé úterý od 14:00 do odchodu maminek domů v budově Obecního úřadu v Úbislavících.

K dispozici jsou hračky pro děti každého věku, stavebnice, výtvarný koutek, základní gymnastické potřeby, video atd.

Pro maminky je zde koutek k příjemnému posezení a popovídání si s ostatními maminkami. Možnost výměny zkušeností mezi maminkami.

DOJĎTE S NÁMI DO POHÁDKY !!!

mlýn č.p. 56 v Úbislavicích před úpravou (O. Zemina 1926)

MEDIÁLNÍ PARTNER

ČESKÝ ROZHLAS

HRADEC KRÁLOVÉ

100.1 FM

ENIKA, spol.s r.o.

Nádražní 609
Nová Paka 509 01
telefon: 493 77 33 11
fax: 493 77 33 22

e-mail: enika@enika.cz
http://www.enika.cz

- instalační elektronika
- osvětlovací technika
- elektromechanické součástky
- komponenty pro automatizaci

**HONEBNÍ
SPOLEČENSTVO
ÚBISLAVICE**

**ZEDNICTVÍ
JAROSLAV ZAJÍC
ÚBISLAVICE**

KominSOS.
VÁŠ DOKONALÝ TAH!

NADOZ
NOVÁ PAKA

LUBOR KILITKY 04 258 761
PATRIK KILITKY 031 772 447

Instalační práce
Montážní práce
Výstavby
a opravy chodníků

tel.: 493 772 543

**JOSEF KŘÍŽEK
SEPTIKY
NOVÁ PAKA**

**AGROCHOV
STARÁ PAKA a.s.**

UHLÍ
ZVĚŘINA
NOVÁ PAKA

úřední dopisovna

ÚŘEDÍ DOPISOVNĚM

Ředitel: Mgr. J. Štěpán

Adresa: Úřadní dopisovna, Nová Paka

Telefon: 493 723 046

Fax: 493 720 441

E-mail: 003253.206

**VELKOOBCHOD
SILIKONOVÉ TĚSNĚ
PUS-PĚNY, LEPIDLA**

SILITÉS
s.r.o.

Otakar SEELÁČEK

602032 81
309 01 NOVÁ PAKA
tel: 493 721 371-3
fax: 493 721 372
mobil: 802 367 144
tel. gravit: 493 721 944
e-mail: silites@silites.cz
www.silites.cz

**ZDENĚK BENEŠ
STAV**

Silniční zařízení pro manipulaci, údržbu, čištění
a opravy dopravních cest

Krkonošská 1822, 509 01 Nová Paka
tel.: 493 727 021, fax: 493 727 034
e-mail: szzv@kobitsz.cz, www.szkobit.cz

ŘEZNICTVÍ A UZENÁŘSTVÍ NOSEK STUDENEC

RADEK BAŽURA

MILITKÝ
společenské služby, s.r.o.
ul. Legii 764, 509 01 NOVÁ PAKA
tel.: 493 722 514

SKOPEC JAROSLAV
PENSION VERA

BOCH – MEDLÍK
ZBOŽÍ

Ing. M. Nosek & Co.

Dělní Ing. Miloš NOSEK
mobil a telefon číslo
602 479 890
info: nosek@trn.cz

KOMPLETNÍ STROJNÍ PRÁCE
REKONSTRUKCE A ÚDRŽBA MAŠIN
ZEMNÍ A JIŘÁKOVÉ PRÁCE
PŘÍKOPY A SPOVÍŽNĚNÍ PLOCH
ROZPRÁVKOVÁ A KAPALINOVÁČNÍ PRÁCE
KLEMPÍŘSKÉ PRÁCE a Tm. Kt. st.

Pracoviště: Ústí nad Labem
I. třída 203, 400 77 KOBLETICE
Česká republika
IČ: 602491122, IČ: 602491123
TEL: 493 727 021

Ing. Miloš Nosek
Česká republika
I. třída 203, 400 77
IČ: 602491122, IČ: 602491123
TEL: 493 727 021

KOBIT
s.r.o.

stroje pro údržbu a opravy silnic

Konechlumského 1100, 506 01 Jičín
tel.: 493 54 64 11, fax: 493 52 29 74

e-mail: kobit@kobit.cz
www.kobit.cz

LÁNSKÝ – TREJBAL
KLEMPÍŘSTVÍ

ST SILNIČNÍ TECHNIKA a.s.

Heřmanice 117, 509 01 Nová Paka
tel.: 493 721 911, fax: 493 721 346

e-mail: info@silnicnitechika.cz
www.silnicnitechika.cz

AUTOELEKTRIK s.r.o. VRCHOVINA

LUŇÁK KVĚTOSLAV KANCELÁŘSKÁ TECHNIKA

Autogalerie V.I.T.V.A.R. s.r.o.

KONCESIONÁŘ PEUGEOT

Krkonoská 330, 509 01 Nová Paka
Tel. +420 493 722 817, Fax +420 493 722 818
vitvar@novapaka.cz
www.vitvarpeugeot.cz

PRODEJ-LEASING-SERVIS

PIVOVAR
NOVÁ PAKA a.s.

Pivovarská 400, 509 01 Nová Paka
Tel.: 493 727 031, Fax: 493 721 100

e-mail: broucek@novopackepivo.cz
www.novopackepivo.cz

AUTO VONDRÁK s.r.o. JIČÍN – ROBOUSY

APROS s.r.o. HRADEC KRÁLOVÉ

VHS *plus* - hydraulika s.r.o.

výroba a prodej hydraulických a spojovacích komponentů

Pražská 617, 509 01 Nová Paka
tel.: 493 721 897, tel.-fax: 493 722 193
mobil: 603 468 217

e-mail: vhs@wo.cz
www.vhs-plus.com

Výrobce zimní
a letní komunální
techniky

Soběraz 76, 50713 Železnice
www.abbohemia.com

ŠKODA KULMON

Úbislavice

Štěpanice

Úbislavice od malíře Tulky

pohled na Škalku a Brdo v polovině minulého století

JAN GEBAUER

8. října 1838 Úbislavice – 25. května 1907 Praha
Významný český bohemista, ve své době přední český
vědec a dodnes jeden z nejuznávanějších českých
jazykovědců.